

รายงานการประชุมสภาจังหวัดขอนแก่น

ครั้งที่ ๑๒

ณ ห้องศาลาที่ ๑๔ ถนนวิภาวดี พุฒิปากี ๒๕๔๗๑

ณ พระที่นั่งอภิเศกดุสิต

เริ่มประชุมเวลา ๘.๕๕ นาฬิกา

ประธานสภาจังหวัดขอนแก่น : ขอน้อมมาขอประชุม
คน เป็นองค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอมิขอประชุม เพื่อให้ท่านผู้
มาลงมติคงอยู่ เว้นแต่ขอมาตรา ๑๒ หรือ ความประสงค์ให้คน

สภาจังหวัดขอนแก่น : มาตรา ๑๒ ทั้งนี้ คณะ
กรรมการสภาได้แก้ไขเพิ่มเติมใหม่ เนื่องจากข้อบัญญัติของ
สภาจังหวัดขอนแก่น ซึ่งมีความหมาย มาตรา ๑๒ หรือ การจ่ายเงิน
จะกระทำโดยเฉพาะที่ได้นับมาใช้ในกฎหมาย ว่าด้วยงบประมาณ
แต่ในกรณีจำเป็นจะต้องจ่ายไปก่อนก็ได้ แต่ต้องเป็นไปตาม
แผนและวิธีการที่กำหนดไว้ ในกรณีเช่นนี้ตามที่ขออนุมัติ
จากรัฐสภา

คำคุณมีต่อรัฐสภาให้ท่านเป็นพระราชบัญญัติเฉพาะเรื่อง หรือ
รวมลงในพระราชบัญญัติอื่นหนึ่งในงบประมาณ หรือพระราชบัญญัติ
งบประมาณเพิ่มเติม หรือพระราชบัญญัติงบประมาณประจําปีก็ได้"

พล.ต. เล็ก สุมิตร ร.น. : ขอนท้าวทักขุดว่าเมื่อพระราช
บัญญัติงบประมาณประจําปีได้ กัดรัฐสภาจะต้องเห็นก่อน
แต่ดูว่าท่านจะมิขัดขวางให้รัฐบาลใช้เงินไปก่อน แล้วไป
ในงบประมาณประจําปี กัดไปเป็นบทผูกพันรัฐสภาได้ที่จะจ่ายเงิน
นั้นให้กับรัฐบาล เพราะฉะนั้นจึงไม่เห็นจำเป็นที่จะต้อง

เรื่อง หรือขอเพิ่มมีโดยอาศัยจะ โอนเงิน ในประมาณ หรือค่า
โอนดังกล่าวประมาณเพิ่มเติม กับขอทราบประมาณประจำ
ไปแต่ยกเข้ามา หรือไม่มีโดยอ้างว่า การโอนเงินงบประมาณ
ประจำปี กลับไปเข้ารายการประจำปีไม่ได้เข้ามา ถ้าหากว่าเรา
ขาดความไว้วางใจ... ตยคมในเขาใช้ไปเกินได้ในกรณีจำเป็นอย่าง
ในกรณี... ความที่กระเด็นออกอยู่ผู้สภาพานเอง ซึ่งเกินจากที่
หาได้ตั้งที่ประมาณการไว้รวม

ประธานสภาผู้ว่าราชการไทย : พลเรือตรี เต็ม

พล.ร.ต. เต็ม สัมพร ร.น. : ในเชิงที่กระทรวงการคลัง ได้บอก

ในเชิงที่กระทรวงการคลังประมาณ โอนการโอนงบประมาณ โอนเงิน
งบประมาณเดิม หรือคือยกพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมกลับ
ไม่ชัดของเห็นด้วย แต่ในในกรณีที่จะมาถามทำบางอัน ก็คือ
ข้ออ้างว่า... ซึ่งโปร่งใกระบอก ก็ว่ารัฐบาลจะใช้เงินมากได้
ไม่ได้แปลว่ารัฐบาลอยู่ได้... หน่วยงานจะหอบหัดกัน หินยงแล้ว
เงินไปใช้แล้ว... มีหน้าไปตั้งเป็นงบประมาณเช่นยกย่องท่านประธาน

กรรมการกรมศกษา เช่น ใช้เดือนนั้นจากมณฑลเมื่อเราอาจจะไป
พระราชบัญญัติงบประมาณไปพลาดก่อนก็ได้... แต่อันนี้เขาทำของ
เกิดขึ้นและต้องใจมาก ๆ เพราะว่ามีปรากฏการณ์เกิดขึ้นมาแล้ว เพราะ
เหตุว่ารัฐบาลใช้เงินมาก ๆ เราไม่รู้พอเราใจอ่อน ใช้มาก ๆ แล้วขอ
ขอยกย่องอย่างนี้ประเคียดเราเขา เราถ้าขอยกจะไม่ใหม่ไว้ก็ขอยก
เมตตาคิดของพวกเราให้ดีขึ้นขงบ้าง เพราะฉะนั้นถ้าไม่มีเขา
ซึ่งสัจจะเป็นโปร่งกันตั้งถาม ถ้าหับมีบุคคลบางคนบางระดับที่จะใช้
ประโยชน์นั้น จะไปทำอะไรที่อะไรได้แต่ก็แอมแปงไว้ เพราะ
ถ้าไม่มีกำลังที่จะไปต่อคือต้องว่าเขาทำอะไรบ้าง ในกระทรวงการคลัง...
กันมีมาผูกมัดอย่างนี้... ถ้าหากเห็นใคร... เพราะเป็นสมาชิก

ต้องผ่านได้ เพราะเขาเงินไปใช้แล้ว ไม่ยอมก็ไม่ว่าอะไรที่เขาไม่มา
ไร เพราะพวกมันไม่มีอยู่ที่ละคน เพราะเงินเป็นล้าน ๆ เพราะฉะนั้น
สงสัยว่าท่านจะใช้ก่อนไม่ได้หรือ ประจําปีถัดไป ข้าราชการต้องใจ
เหลือเกิน

พระยาอรรถกรวิชัยพันธ์ (กรรมาชิกาว) : ในกรณีที่เราจะไป
เขียนอะไรไว้ เพื่อบังคับการกระทำผิดของคนเรามาก เราเห็นจะ
เขียนอะไรไม่ได้ เพราะถ้าเมื่อเราตั้งให้เขาเป็นคณะรัฐมนตรีแล้ว เรา
ควรปล่อยให้เขาได้ทำงานได้ตามสมควรที่เขาจะบริหารงานไม่ได้ ถ้าจะ
เขียนอย่างท่านเสนอก็จะเป็นการผูกมัดรัฐมนตรีมากเกินไป วิธีการเสนอ
ออกกฎหมายจะอย่างไรก็ดีแล้วแต่เขา ไม่ควรระมัดระวังอย่างไร ท่าน
ยอมให้เขาทำโดยเป็นพระราชบัญญัติโอนเงินในงบประมาณ หรือพระ
ราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมก็ได้ ทำให้ท่านจะไม่ยอมให้เขาทำได้ใน
พระราชบัญญัติงบประมาณประจําปีถัดไป เพราะว่าถ้าการจ่ายเงินงบ
ประมาณประจําปีถัดไป นั่นเป็นการจ่ายที่ปกติขยับ ในกรณีที่เขากำหนด
ประมาณมีใหม่ ท่านจะไม่ให้เขาได้ใช้เงินงบประมาณมีใหม่ จะรอ
ไว้ให้เขาโอนเงินในงบประมาณเช่นนี้หรือ การจ่ายเงินก็จะจ่ายเขา
ตั้งจ่ายในงบประมาณมีใหม่ก็เหมาะสมแล้ว ถ้าจะตัดออกแล้วจะทำให้
การขอเงินจากงบประมาณประจําปีถัดไป การที่ท่านว่าไม่มีใคร
ทำ นั่นก็เป็นหน้าที่ของรัฐสภาเอง ที่ถ้าหากว่าการกระทำนั้นเป็นการไม่
ชอบก็ตั้งกระทู้ถามได้ ข้อสำคัญมีว่าเราไว้ใจหรือไม่ จะยอมให้เขา
ทำหรือไม่ ถ้ายอมแล้ววิธีการเสนอของงบประมาณก็เป็นเรื่องหนึ่งที่เขา
จะชี้ข้ออะไร

พระชัยปัญญา : ตามที่กรรมาชิกาวเพิ่มเติมมาคร. ๒๒๐ หรือ
ณพอใจ แต่ยังคงขอยืนยันหนึ่งที่กรมแปลไว้ เพราะว่ามาตรา ๒๒๐

นตรของคณะกรรมการได้ ท้ายไปคือกรรมการได้มาตัว ๑ มีค่านับ
 การกู้เงินสำหรับแผ่นดินและการทำสัญญาใด ๆ จะเป็นภาระผูกพันแก่การ
 คัดของแผ่นดิน นอกจากที่ระบุไว้ในงบประมาณแล้วต้องได้รับอนุมัติ
 จากวุฒิสภาก่อน นี้กระผมได้ทราบข่าวทางสภาได้เชิญรัฐมนตรีคลัง
 มาปรึกษาแล้ว กรรมการจะทราบข่าวคณะกรรมการปฏิวัติเงินจะขัดข้อง
 ประการใดหรือไม่ เพราะได้ทราบข่าวทางรัฐบาลได้ทำสัญญาการค้าประกัน
 ไซกันบริษัทต่าง ๆ เป็นเงิน ๕ ล้านบ้าง ๑๐ ล้านบ้าง ซึ่งการกระทำนั้น
 ไม่ได้รับอนุญาตจากวุฒิสภา ถ้าบริษัทนั้นล้มไป ทางรัฐบาลก็จะตั้ง
 จ่ายเงินจำนวนนั้น กรรมการจะทราบข่าวการที่รัฐบาลทำสัญญาผูกพัน
 เป็นภาระแก่การคลังของแผ่นดินแล้ว กรรมการจะให้วุฒิสภาได้รับทราบ
 ก่อน กรรมการต้องการอย่างนี้

พระยาอรุณการวิชัยพันธ์ (กรมอาชิวาร) : ในเรื่องกรรมการ

ราชการได้พิจารณาได้ครบถ้วนแล้ว และเห็นจำถ้าเราสามารถ
 ที่จะเขียนเช่นนี้ได้จะเป็นข้อดี แต่ถ้าถ้าเราเขียนเช่นนั้นแล้ว การปฏิบัติ
 ของรัฐบาลเป็นไปไม่ได้เลย เพราะเหตุที่เราทราบอยู่แล้วว่าการค้ากีด
 การบริวารราชการแผ่นดินกีด จำเป็นเหลือเกิน ในการที่จะตั้งทันท
 กรรมกับคนชั้นอยู่เสมอ ถ้าเราจะไปบอกว่าการกระทำใด ๆ จะเป็น
 อะไรก็ตาม ถ้าจะผูกพันกับเงินงบประมาณจะต้องขออนุมัติก่อน มี
 พิจารณาหลายอย่างที่เป็นการต่อนักจะต้องทำทันที เพื่อประโยชน์ของ
 แผ่นดินอย่างนั้นจะต้องให้ทันต่อทันที ในกรณีที่ขออนุมัติในการทันท
 กรรม ถ้าไม่มีการขออนุมัติจ่ายเงินแล้วจะจ่ายไม่ได้ เมื่อรัฐบาลไป
 ทานักกรรมการค้าประกันใครเขา เมื่อค้าประกันแล้วกรรมการปฏิวัติควม
 นิดกรรมแล้วค้าประกันหมดไป อย่างนี้ไม่คงขออนุมัติ ถ้าเมื่อไรเกิด
 สัญญาจะเป็นจะคงจะจ่ายเงิน เมื่อเขาจ่ายเงินแล้วคงขออนุมัติ เมื่อ
 เรามิอนุมัติให้เขาขออนุมัติในการจ่ายเงินแล้ว

LIRT

จะเขียน เพราะเหตุว่าเขียนไม่ได้ ถ้าเขียนแล้วเขาทำไม่ได้ ในกรณี
รับตอนหรือค่าชดเชยกัน แต่มีผลของอนุมัติกับเงินไม่มีประโยชน์อย่างไร
มี นักการมหาดหลายคนที่ ทำไป แล้ว ต่ำเรื้อรัง ไป ได้ โดยไม่ คำนึง ใช้จ่าย เงิน
ตั้งเป้า ค่าประกัน ประกันเกี่ยวกับค่าเบี้ยประกันค่าประกันตามสัญญา
ไปรับผิด ในกรณีเช่นนี้ไม่คงฉบับอนุมัติ ฉบับอนุมัติเมื่อครั้งจ่ายเงิน
นั้นเอง ซึ่งเราจะได้เขียนลงไปด้วย

พระราชบัญญัติ : กรมรถไฟพ่วงกรมการรถไฟไปขายเข้าใจ
ตนเองกัน แต่ว่าสงสัย คืบหน้าช้ากว่า ถ้าหากว่าเราจะมีอนุมัติคือ
เพิ่มมีความจำเป็นจะต้องจ่ายเงินประกัน ซึ่งจะมีผลจะเป็นการมีค่าของ
ของชาติเกินไป หรือเช่นทำสัญญาประกันไว้ เมื่อผิดสัญญาเพราะ
คืบหน้าช้า เงิน รัฐยังไม่มีการขึ้น นอกจากจะต้องอนุมัติให้จ่ายเงินไป
เพราะฉะนั้น กรมรถไฟจึงดำเนินการผูกพันกับเรา คืบหน้า ชาติ เติบโต
จะให้โอกาสแก่รัฐบาลมากเกินไป หรือไม่ให้โอกาสแก่รัฐบาลมากเกิน
ไปเช่นนี้ กรมรถไฟจึง อยากรู้ให้รัฐจัดการอนุมัติเสียก่อน

นายอินทรี สิงหนัตร : ข้าพเจ้าไม่ทราบด้วยที่กรมรถไฟมาตรา ๑๒
ทอดเข้าไป ข้าพเจ้าได้พยายามตรวจสอบดูว่า กรมรถไฟมีกฎระเบียบกัน ๆ ที่ตั้ง
ได้มาเงินเมื่อมีการปกครองกันอย่างไร กรมรถไฟมาตรา มาแต่เดิมไม่มีอะไร
วางเข้ามา การที่จะเดิมมาตรา ๑๒ ทอดลงไป เราจะต้องให้เห็นว่า
ทำไมเราต้องเดิม ทำใหม่มีกี่ข้อ ๆ เราใช้มา ๑๒ ปี เสียหายอะไร
แม้ว่ารัฐบาลมีระเบียบข้อตรวจหมั้นโดยคนก็ ใช้อย่างนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่า
ถ้าเดิมลงไปจะเสียหายมากที่สุด เสียหายขงเดียว รัฐบาลมีกฎ
ที่เกี่ยวกับการ ใช้เงินไปก่อน พยายามไปก่อนแต่ก่อนอนุมัติ แล้ว
ถ้าไม่อนุมัติก็จะเป็นอย่างนี้ เป็นจำนวนหลายสิบล้านบาทเดิมลงไปแล้ว
จะเสียหาย ขอให้งานคดีคดีให้ ขอให้อัยการเขาเรา ใช้เกินมานั้น
ดีกว่า ทั้งจริงในรัฐบาลมีกฎระเบียบกัน ๆ โดยเฉพาะมี ๒๕๕๗ ซึ่งท่าน

ประชาชนที่เป็นกรรมกรขาย เวลานี้เราพิจารณาจะยึดถืออันมาก
 ว่าควรจะให้หรือไม่ช่วยก็พูดกันแล้ว เพราะฉะนั้นจะเต็มไปด้วย
 ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย แล้วกรรมกรขายไม่ได้แสดงว่ารับการแปรรูป
 เพราะเหตุว่าค่าแปรรูปของสมาชิกผู้มีเหตุอย่างไร ถ้าหากว่าไม่
 เดิมมีผลเสียหายอย่างไร แล้วกรรมกรขายไม่ได้พิจารณาว่า ถ้า
 หากว่าขอพระราชบัญญัติอนุมัติก็ต้องอนุมัติอันหนึ่งค่า เพราะเงินจ่าย
 ไปแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่สมควรที่จะเต็มลงไป ขอให้ส่ง
 พิจารณาให้

พระยาอรรณพวิมลพันธ์ (กรรมกรขาย) : ตามที่ท่านสมาชิกผู้
 เกียรติบอกกล่าว ถ้าที่เราเต็มเข้าไปเช่นนี้เท่ากับไปซื้อของให้รัฐบาล
 จ่ายเงินไปก่อน เหมือนว่าถ้าหากว่าเราไม่มีมาตราแล้ว รัฐบาล
 จะจ่ายเงินไม่ได้ ไม่ใช่ความจริงเลย เราต้องยอมรับว่ารัฐบาลเขา
 มีอำนาจจ่ายเงินไปก่อนได้ ข้อนั้นห้ามไม่ได้เป็นอันขาดเมื่อมีกรณีจำเป็น
 ถ้ารัฐบาลถูกผูกมัดไม่ให้จ่ายเงินไปก่อนแล้ว รัฐบาลกับบริหารราชการ
 แผ่นดินไม่ได้ เพราะมีกรณีงบประมาณไม่พอจะทำอย่างไร เรา
 ต้องจ่ายเงินไปก่อน ถ้าไม่จ่ายเงินไปก่อนแล้ว เขาก็บริหารราชการ
 แผ่นดินไม่ได้เท่านั้นเอง นั่นแหละเมื่อเราต้องยอมรับกันว่าเขาจ่ายเงินไป
 ก่อนได้เช่นนี้แล้ว การเขียนมาตราขมขมมีประโยชน์ เพราะเหตุ
 ว่าเมื่อเขาจ่ายเงินไปก่อนแล้ว เขาก็ต้องรีบคืนเงินไปก่อนแล้ว
 ต้องขออนุมัติประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งรัฐบาลจ่ายเงินไปก่อนต้อง
 กระทำได้ในกรณีรีบด่วน แม้จะรวมต่อนักต้องปฏิบัติตามกฎหมายบท
 บัญญัติไว้ในเวลานั้นอีกด้วย กล่าวคือในเวลานั้นจะจ่ายเงินได้ ในกรณี
 เช่นนี้ นักบัญชีที่อยู่ในกฎหมายเงินคงคลัง ก็เห็นว่าเป็นกฎหมายที่
 บังคับรัฐบาลไม่ให้จ่าย ฟุ้ง ฟุ้ง ให้ใช้จ่ายในกรณีจำเป็น ถ้าไม่
 มีบัญญัติไว้รัฐบาลจะไปยกเลิกกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังเมื่อไรก็ได้ ก็

ไม่มีข้อห้ามจ่ายโดยรับตัวคน และทั้งความถูกต้องเกณฑ์กฎหมายบัญญัติ
ได้ เราต้องมียกกฎหมายบัญญัติให้จ่ายเงินไปก่อนตามหลักเกณฑ์ที่มีอยู่
อย่างไร และวิธีการอย่างไร จะยกเลิกกฎหมายเมื่อไรก็ได้ ในเร
บชกล่าวถึงมียกกฎหมายและวิธีการ นั้นเมื่อเราขอมอบให้เขาจ่ายเงินไป
ก่อนแล้ว จะให้จ่ายโดยไม่มีหลักเกณฑ์ชัด หรือโดยมีหลักเกณฑ์
กรรมวิธีการเห็นว่าอย่างไร แล้วต้องมีหลักเกณฑ์ไว้ในกฎหมายสำหรับ
คุ้มครองเขาได้

หลวงองค์คณาภิรักษ์ : กระผมขอยกจะเรียนถามกรรมวิธีการอีก
๒ ข้อ คือว่าถ้าหากว่าเป็นเรื่องรับตัวคนและจำเป็นแล้วรัฐบาลจ่ายเงิน
ล่วงหน้าได้ แต่ไม่ได้รับบอกไว้ในสมัยประชุมหรือก่อนสมัยประชุม ผม
นึกว่าถ้าในสมัยประชุมจะรับตัวคนก็ขออนุมัติได้ ถ้าในสมัยประชุม
ก็วางจำกัดเวลาว่ารัฐบาลต้องนำเสนอมืออะไร คือว่าอย่างน้อยก็ต้อง
รับนำเสนอมือเร็วที่สุด แล้วที่ทราบมาว่าโดยหลักเกณฑ์ขององค์กฤษฎีกา
บัญญัติ อุบัติขึ้นมาไม่เกี่ยวข้องการรับเงิน ถ้าไม่กรรมวิธีการจึงยกวางให้
รัฐสภาอนุมัติทำไมไม่ให้เฉพาะสภาผู้แทน นักระผมจึงใจอยู่ ๒ ข้อ

พระยาอรุณการวิชัยนิพนธ์ (กรรมวิธีการ) : ที่ท่านสมาชิกผู้
มีเกียรติว่าการเขียนไว้ก็อย่างนี้ ถ้าเป็นกรณีรับตัวคนแล้วจ่ายไม่ได้ ไม่
ใช้อย่างนั้น ต้องรับตัวคนด้วย และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธี
การที่กฎหมายบัญญัติด้วย ก็ยังมีทั้งช่องประการนอกจากรับตัวคนแล้ว
ยังต้องมีปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายบัญญัติ กฎหมายบัญญัติ
อย่างไรก็เป็นอำนาจหน้าที่ของรัฐสภา ถ้ารัฐสภาเห็นว่ากฎหมายที่ใช
อยู่เดี๋ยวนี้ คือพระราชบัญญัติว่าด้วยเงินคงคลังยังไม่รัดกุมพอ ก็อาจ
จะแก้ไขกฎหมายนั้นได้ ที่ท่านบชกล่าวว่าเป็นในสมัยประชุมแล้วไม่
ควรให้จ่ายไปก่อน ควรมาขอรับอนุมัติ นั้นเราบอกแล้วว่าเป็นกรณี
จำเป็นรับตัวคน รับตัวคนนั้นถึงแม้ว่าในสมัยประชุมขอรับอนุมัติไม่ทันก็

เพราะเหตุว่าตัวบริษัทจะต้องเสนอเป็นพระราชบัญญัติขึ้นมา ดังนั้น
 การที่ประชุม กว่าจะประชุมกันได้ กว่าจะผ่านสภาผู้แทน ผ่านคณะ
 สภากันเองนาน ซึ่งกรณีจ่ายเงินจะต้องจ่ายอันหนึ่งอันใดใน
 เราจะต้องเชื่อบริษัท เพื่อให้เขาบริหารแล้ว เมื่อมีความจำเป็นจะ
 ต้องทำไปขอให้เขาทำไปได้ ส่วนวิธีการที่จะให้รัดกุมประการใดจะ
 เขียนได้ ในกฎหมายที่บอกไว้แจ้งว่า ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ซึ่ง
 กฎหมาย ส่วนที่ท่านบอก ว่าทำไมไม่ขอรับขณัตติเฉพาะสมาชิกแทน
 เพราะเขาสามารถแต่มาตราเดียวมาทำลายหลักของรัฐธรรมนูญ บรรดา
 กฎหมายทั้งหลายซึ่งผ่านรัฐสภาทั้งหมด เฉพาะการจ่ายเงินรับถว
 ามจะให้เฉพาะสมาชิกเป็นต้นซึ่งท่านเสียชีวิต ท่านทำลายหลักของ
 เราเสียเอง บรรดากฎหมายของเมืองไทยเราจะยอมให้ได้ก็ซึ่งผ่าน
 รัฐสภาเป็นหลักอยู่ ไม่ควรให้เป็นข้อยกเว้นเฉพาะกรณี

นายอินท สิงหนตร : เท่าที่กรรมการพูดอภิปรายมาโดย
 นี้ ทั้งตั้งอยู่บนและนอกกัน ก็ยังแสดงให้เห็นว่าไม่ควรจะรับ
 มาตรา ๑๒๐ ทดใหม่เข้าไป ท่านบอกอ้างทางที่เราไม่มาตราที่เพิ่มเติม
 ในที่นั่นว่ารัฐบาลจ่ายเงินไปไม่ได้ แปลว่าท่านกับข้อย่าจ่ายเงินไม่ได้
 แล้วทำไมจะต้องใส่ ข้าพเจ้าขอถามว่าทำไมจึงจะต้องใส่ ทั้งในสิ่งที่
 ต้องที่ท่านว่าท่านบอกว่ามีประโยชน์ ข้าพเจ้าขอถามว่ามีประโยชน์
 อย่างไร ในเมื่ออย่างไรเราก็ต้องคนนั้น ถ้าเราจ่ายไม่ได้แล้วมีประโยชน์
 อย่างไร ข้าพเจ้าไม่เห็น เมื่อท่านบอกว่ามาตราเดิมไปไม่ได้แล้วรัฐบาลก็
 ทำทุกสิ่งทุกอย่างได้ แปลว่าเราจะมีดีเช่นอย่างไรเลย ทำไมข้าพเจ้าจึง
 ตามเช่นนั้น ของอะไรก็ตามที่แล้ว เขาใช้มาแล้ว ๑๖ ปี และผู้ทำ
 มาตราเขาทำมาได้โดยละเอียดทุกอัน ในไม่ช้าก็หมดข้อสงสัยเลย
 ใส่เขาไปทำไม ข้าพเจ้าขอถามก็ว่า ท่านท่านบอกว่าการกฎหมายก็มี
 อยู่แล้ว ถ้าหากว่าไม่ทำเช่นนั้นรัฐสภา รัฐสภาอาจจะไปเลิกก็ได้ แต่

ถ้าเราไม่ใส่เข้าไปรัฐสภาแล้วใครก็ได้ ก็ใส่เหมือนกัน ไม่เห็นมี
 อะไรติดขัดอีก กฎหมายทุกอย่างที่เชื่อว่าแต่กฎหมายเลย รัฐธรรมนูญ
 ด้วย รัฐสภาขอยกอำนาจที่จะแก้ไขทำอะไรได้ทุกอย่างแล้ว
 ทำไมเราจึงจะตั้งใส่เข้าไป ทันท่วงทีเราเปรียบชกชกหนึ่งว่า ถ้าเรา
 ใส่ข้อนี้เขาไปดเหมือนว่า รัฐสภาควบคุมรัฐบาลไม่ได้ด้วยซ้ำไป
 ใส่เข้าไปเพื่อให้คุมอย่างเต็มที่คุม ถ้าผิดไปก็ตั้งกระทัดถามเขา ก็ทำ
 อะไรได้ทุกอย่างแล้วทำไมจึงจะเติมเข้าไป ถ้าพระเจ้าชองต้องยอม
 ดังยกย่าให้เติมเข้าไป การเติมมีผลเสียของนตของเก่าเขาตั้งอยู่แล้วด้วยซ้ำ
 เติมเข้าไปจะตกษา

๓๑.๑๓ 11.

หลวงประกอบนิติสาร กรมราชเลขา : บางที่กรมราชเลขา
 ขยายเมือกกัน บางที่ห้ามจับไม่ได้ทุกถ้อยคำ ประโยชน์ที่ได้ออก
 ทั่ว แต่ก่อนรอนหะไรมาเราไม่มีพระราชบัญญัติเงินคงคลัง เพิ่งมี
 ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองนี้ เมื่อก่อนรัฐบาลจ่ายเงินไป
 แล้วมาของบประมาณที่หลัง ครั้นรัฐธรรมนูญฉบับชั่วคราวรัฐสภา
 ได้ออกกฎหมายฉบับหนึ่ง เรียกว่า พระราชบัญญัติเงินคงคลังว่า กรม
 ใดให้จ่ายเงินไปก่อนนอกงบประมาณได้แล้ว จึงจ่ายไปแล้วต้องมาขอ
 อนุมัติต่อรัฐสภา โดยทำเป็นรูปพระราชบัญญัติอย่างไร เคียงกฎหมาย
 นั้นไม่มีเสียแล้ว ท่านไปรตพหุหนอย เดดดาขยายแล้วท่านไม่ฟังแล้ว
 กันมาได้

ท่านว่าปรกฏิตของท่านสั่งมาชดคอพระชัยบัญญัติว่าหลังเกณฑ์เงิน
 คงคลังนี้นี้ สมควรจะเอาหลักกันมาใส่ได้ รัฐธรรมนูญ เพราะ
 รัฐธรรมนูญแก้ไขยาก ผิดต่างกัน เพราะว่าเมื่อออกเป็นรัฐธรรมนูญ
 แล้วรัฐสภาเลิกพระราชบัญญัติเงินคงคลังเสีย ก็เท่ากับตัดมันออกคืน

รัฐบาลไม่ให้อำนาจ เพราะรัฐธรรมนูญมาตรา ๗๒ ทวิ บังคับว่าการ
จ่ายเงินในกรณีจำเป็นโดยรีบด่วน ต้องจ่ายตามหลักเกณฑ์ตามวิธีการ
ที่กฎหมายบัญญัติ เพราะฉะนั้นถ้าเด็กแล้วรัฐบาลจ่ายไม่ได้โดย
จะให้เกิดกฎหมายฉบับนั้นแล้ว รัฐบาลจ่ายไม่ได้โดย เรียงเป็นข้อ
นี้ ถ้าจะให้เด็กรัฐธรรมนูญมาตราแล้ว ท่านก็ทราบแล้วตั้งแต่อายุ
เพียง ๒ ใน ๓ ของรัฐสภาที่จะแปรพระราชบัญญัติแล้วเมื่อไร เขาจะใช้
ได้โดยง่าย ถ้าเด็กแล้วเขาก็จ่ายได้ทุกกรณี ถ้าเด็กไปแต่เด็กเขาก็
ตัดมรดกคืนไม่ให้อำนาจ มันต่างกัน

นายเกษม ชำรงบุตร : กระผมใคร่ขอเรียนตามท่านกรรมาธิการ
บ้างว่า การใช้เงินแผ่นดินจะกระทำไว้เฉพาะที่อนุญาตไว้ในกฎหมาย
ว่าด้วยงบประมาณ เว้นไว้แต่ในกรณีจำเป็นจะต้องจ่ายโดยรีบด่วน
และต้องให้เป็นไปตามหลักและวิธีการที่กฎหมายบัญญัตินั้น กระผม
ใคร่เรียนว่าที่จะให้เป็นไปตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัตินั้น เพราะเหตุ
ที่ไม่กฎหมายวางวิธีการและหลักการเกี่ยวกับที่จะจ่ายเงิน ในกรณี
จำเป็นอีกกรณีหนึ่งหรือไม่ว่า และในอีกกรณีหนึ่งที่เราจะจ่ายในกรณ
ที่จำเป็น หรือในกรณีที่เป็นการรีบด่วนนั้น ในเมื่อรัฐบาลได้จ่าย
แล้ว เมื่อรัฐบาลมาออกหน้าที่ต่อรัฐสภา ถ้ารัฐสภาไม่อนุมัติความ
ผิดชอบนั้นจะตกอยู่กับใคร ก็หมายความว่าความผิดชอบจะ
ตกการเมืองหรือในทางแพ่ง

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : คือที่มาตรา ๗๒ ทวิ
กฎหมายบัญญัติ เรามีกฎหมายบัญญัติแล้ว คือพระราชบัญญัติ
กฤษฎีกา ซึ่งการกระทำทางหนึ่งโดยแจ้งให้ฟังแล้ว ในกรณ
มาตราเป็นการรีบด่วนแต่ก็กฎหมายยังตกลง และเมื่อ
แต่ในกฎหมาย ก็หมายความว่าอำนาจในการจ่ายเงินต้องอยู่ใน

ของฝ่ายใดกรณที่กฎหมายบัญญัติออกไป การรัฐสภาไม่ได้เลือกแก้ไข
กฎหมายให้แต่คนเข้า หรือถ้ารัฐสภาได้ไว้รัฐ เชนวก็แก้กฎหมายให้
ทั้งเข้า ทั้งตัวรัฐบาลก็แก้กฎหมายเป็นจำนวนมากขึ้นการรับผิดชอบในทาง
การเมืองเท่านั้นเอง รัฐธรรมนูญของเราไม่มีการฟ้องข่มขู่รัฐมนตรีได้
ที่เราไม่มีความรับผิดชอบในทางแพ่งผิดในทางอาชกรรมใด ดังนั้นการรับผิดชอบใน
ทางการเมืองมีอย่างไร ก็มีแต่จำกัดที่กระทำการ หรือเบ็ดเตล็ดปราย
ๆไปถ้ารัฐบาลออก แล้วทราบได้ที่รัฐมนตรีกระทำไปโดยสุจริตก็
ไม่ทางลงโทษในทางแพ่ง หรือทางอาญาได้ แต่ถ้ารัฐมนตรีไปกระทำ
ลงไปให้บุคคลหรือพหุบุคคล หรือทำแหล่งแหล่งต่างๆ ก็ต้องรับผิดชอบ
ตามกฎหมายในทางแพ่งกฎหมายอาญาส่วนที่ ใช้เงิน ส่วนที่ส่งซาก
ลงใจในเชิงตักตักไม่ข่มขู่ ก็หมายความว่าการรัฐบาลจ่ายเงินไปไม่ได้
ข้อนี้ได้รับอนุมัติจากสภา ก็อย่างนั้นแล้วรัฐบาลก็ต้องรับผิดชอบใน
ทางการเมือง ส่วนการจ่ายเงินนั้น เมื่อสภาไม่อนุมัติให้จ่ายเงินแล้วก็
คงยุติการจ่าย ให้รับใช้หนัก ใช้ไปแล้ว แต่สำหรับการจ่ายที่ส่งมา
นั้นก็จ่ายไปแล้วเรื่องถนนที่ทั่วไปแล้ว หรืออะไรต่างๆ สะพานที่รับ
หนักที่ทั่วไปแล้วเขาเป็นรัฐบาลก็เป็นหน้าที่ ซึ่งเรื่องนี้เป็นกรรมรับสั่งจาง
ทางการเมืองให้หนักมีดังนี้ มาตราห้าของของเรามีไม่มี ดูใน
บทบัญญัติการควบคุมข่มขู่มีมาตรา การเงินนี้ของอนุมัติคือสภาสมัย
นี้มีอำนาจอนุมัติหรือไม่อนุมัติก็ได้ ถ้าอนุมัติก็ถูกต้องตามกฎหมาย
ในทางแพ่งหรือทางอาญาเหตุจรรยาวิธีต่างๆ ซึ่งเรื่องความเงินไป รัฐบาล
การเงินหลวงไปให้พรรคของขงขตั้งตัว เป็นการข่มขู่ก็ถูก ถ้าประมวลเงิน
ออกเป็นการผิดไป ถ้าใช้สุจริตเพื่อประโยชน์แก่ชาติบ้านเมือง ก็เป็น
การรับผิดชอบ ในทางการเมืองเรื่องนี้ไม่ใช้เฉพาะการจ่ายเงินหรืออื่นๆ

รัฐบาลมีมติขอ: เห็นพระการจ่ายเงินรับตั้งศพทางการเมือง
ในกษัตริย์มีมติขอ: รัฐสภาจะได้อำนาจให้รับใช้การได้

๒๒

๓๓.๒๐ น.

นายจงใจภักดี : สำหรับหลักการให้ข้าราชการเห็นด้วยใน
มาตรา ๓๓๐ ทวิ แต่อย่างไรก็ตามขอเรียนขอประการ คือมาตรา
๓๓๐ ทวิ จำการจ่ายเงินแผ่นดินจะทำได้เฉพาะที่โดยผูกขาดไว้กฎหมาย
ว่าด้วยงบประมาณ เงินใดในกรณีว่าเป็นรับตั้งศพการเมืองก็
มีลักษณะเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการกฎหมายบัญญัติ ข้าราชการ
เงินด้าน ต้องขออนุญาตจากรัฐสภา ข้าราชการจึงตั้งศพการเมือง
แต่ไหน รัฐสภาจะมีปัญหาว่าราชการ ข้าราชการทหารก็เป็นกรณี
รับตั้งศพ เพราะเหตุว่าเหตุการณ์ ที่สุดมาในเงินตั้งศพ ๕ ล้าน
เพราะเหตุที่หากว่าเกิดกรณีขึ้นมาก ก็ควรสรรพอาหาร ให้มีสถานะ
ไปก็ขอจ่ายเพียง ๓๐ ล้านบาทเท่านั้น ก็วันเคราะห์ดีของประเทศไทย
เหลือเกิน คือไปกรรับตั้งศพข้างเขวให้ท่านถวรมหาธิการความ
รับตั้งศพแต่ไหน คือไปข้างหน้าในการชำระรัฐธรรมูญคดี ที่รัฐบาล
ทำคดีจะไม่มีความผิดใจจะไม่ทำเลยขอไป ขอความกระจางเห็น

เลขาธิการ ฯ ถวรมหาธิการ : เมื่อรับตั้งศพไว้ไม่นานแล้ว
พระราชกำหนด ใดจึงมีขึ้นกรณีรับตั้งศพ คือครั้งแรกรัฐบาลพิจารณา
ว่ารับตั้งศพหรือไม่ ถ้ารับตั้งศพทำไม ใครเป็นผู้อนุมัติ รัฐสภาผูก
กฎหมาย รัฐสภาต่อว่ารัฐบาลทำไมรับตั้งศพใหม่ ความเห็นรัฐสภา
อาจแตกต่างกันได้ เมื่อรัฐบาลเห็นด้วยกับคณะรัฐสภาเห็นด้วยหรือไม่
คงนึกไม่ออกมีความรับผิดชอบทางการเมืองที่เกิดขึ้นคงสมควรเรียนต่อ ก
ตั้งมีคดี กับในร่างพระราชกำหนดซึ่งเคยก่อน ขยั้งรัฐบาล
เห็นว่าเรื่องรับตั้งศพ ออกกฎหมายกำหนดมาจากรัฐสภาไม่เห็นด้วย

ไม่ยอมรับ และขอจลาจลนั้นผลยกจะเวียนห้ามสมาชิกว่า ไม่ใช้รับ
 คำนวณอย่างเดียวกับ คำนวณเข้าหักกันตามหลักกฎหมายบัญญัติ คำนวณ
 มัญญะไว้รับค่าน พระราชบัญญัติรับค่านรัฐบาล ใช้ได้ถ้ากรณีทั้ง
 ประมาณไม่พอ แต่ด้วยความจำเป็นเกิดขึ้น เช่นถ้าความจำเป็นไปรวม
 โจทย์รายตัวรับค่าน คำนวณที่รัฐสภาออกกฎหมายแต่จำเป็นจะ
 ต้องรับค่าเฉพาะการกฎหมาย แล้วออกค่านหนึ่งข้อสั้นๆบัญญัติออก
 พันฉบับตามวงเล็บ จำเป็นต้องให้เงินไป เขาได้โอกาสเข้ามาขอยก เพราะ
 องค์กรรัฐมนตรีได้ขอยกไว้แล้ว การรัฐสภาเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญยอมให้
 งบประมาณส่วนไม่พอ ก็ไปแก้พระราชบัญญัติเงินคงคลัง แต่ถ้าไม่มี
 กฎหมายก็ไปไม่ได้เลย ถ้าการรัฐบาลจะใช้จะต้องเป็นกรณีรับค่านเฉพาะ
 หนึ่ง แต่ ๒ คำนวณเข้ารวมกันจะมีจำนวนกับส่วนกรณีขอยก งบประมาณ
 เรียบก็เป็นการผูกมัดแล้วว่า ต้องไปการ ใช้เงินอุดหนุนรัฐสภาซึ่งเป็นวิธี
 ตามหลักเกณฑ์

พระชัยมัญญา : คำว่า เว้นแต่ในกรณีรับค่านจะใช้ไปก่อนก็
 ได้ ขอนายพลเจ้าที่ว่ามีนพจะเข้ามาตรา ๑๕๒ มาใช้ได้ แต่ว่า
 พยายามแก้ด้วยคำมาตรา ๑๕๒ ให้ชัด(รัฐ) ใช้ได้ทั้งการเงินด้วย คือ
 ความจริงเรื่องนอกสนทการคณะราษฎรคดี กระผมได้เสนอมติเมื่อวันที่
 ๒๔ ครั้งหนึ่ง ได้เสนอความเห็นให้แก้สนทกันว่า จะต้องใช้คำว่า มี
 ความจำเป็นและรับค่านเกิดขึ้น ซึ่งจะเรียกกันทั่วทั้งมีได้ รัฐบาลอาจ
 จะใช้เงินของแผ่นดินตาม สันคกรรท กระผมเสนอ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน
 แสดงเห็นว่าเรื่อง มาตรา ๑๕๔ ของกรมการทหาร ถิ่นจะ สนโหม ตามได้แต่
 แต่พยายามแก้ด้วยคำ มิน่าจะเป็นพระราชกำหนดการ ใช้เงินกระผม
 เห็นอย่างนั้น

พระยาอรรถการีย์พรหมศิริ (กรมราชการ) : ความจำเป็นที่
 จะออกพระราชกำหนดตั้งทบบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๒ ความจำเป็นในการ

จ่ายเงินกรรมาธิการเข้าไว้วัดคนละชั่งๆ ก็ในกรณีนี้ยกออกพระราชกำหนดนั้น มันต้องมีการโอนกรรมสิทธิ์เข้าชั่งชั่งอะไรนะจึงจะบอกได้ แต่ว่าการจ่ายเงินนั้นคนกรรมาธิการก็ยังมีชีวิตด้วย ยังมีกิน ๆ อีกมากกว่าเลยทีเดียว เพราะว่าชั่งนั้นจะให้ค่าสัปดาห์เดียวกัน กรรมาธิการก็คิดว่าไม่จำเป็นไปได้

พระยาสารภีวงศ์ธรรมพิลาศ : กระผมเห็นด้วยในหลักการที่มาตรา ๓๕ แต่สิ่งนี้ในเรื่องกติกาก็ว่า เจ้ายังไม่เคยแบ่งภาคคิดโดยคำนึงว่าเงินที่หักก็จะเข้าไปคืนคนแบบ โดยเฉพาะในเรือนกรมชกยากถนอมกรรมาธิการว่ามีมติช่วงประหารได้ใหม่ คือต้องจำหนี้ชั่งหนึ่งแต่รับคืนชั่งกลางหนึ่งชั่งซึ่งประการประกอชั่งกัน เมื่อที่ชั่งประการประกอชั่งกันแล้ว ก็ไม่ไปใช้ “แะ” ได้เพียงยกให้ให้เป็นสิ่งของ ถ้าจำเงินได้ไม่ครบก็ตั้งของของตนคืนมาก่อน ถ้ารับคืนแต่ไม่จำเป็นเราก็จ่ายให้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นกรมชกจะ “แะ” ยศกรกลาง ถ้าไม่แะก็จะทำให้เห็นว่าความจำเป็นไม่จำเป็นในเรื่องรับคืนไม่ใช้จำเงินในเรือนชก แต่เมื่อแก่มาตราแต่ยังไม่สามารถ ๓๕๒ ก็ “แะ” ก็เหมือนกัน แต่มาตรา ๓๕๒ ก็เป็นเรื่องที่กรรมาธิการจะไปตอนนั้นยึด กระผมคิดว่าถ้าจะยกคำหรือทูลของชั่ง เพราะฉะนั้น ขอท่านกรรมาธิการได้โปรดพิจารณา

พระยาอรรถการนิพนธ์ (กรรมาธิการ) : ความเข้าใจตรงกัน ถ้าหากเป็นการยกคืนแล้ว ก็ต้องมีควมจำเป็นและรับคืนและต้องประกอชั่งทั้งการจ่ายให้เป็นไปตามกฎหมายบัญญัติด้วย คำว่า “จำเป็นรับคืน” ไม่มีความ “แะ” กรรมาธิการก็คิดว่าไม่แะเราก็เข้าใจได้ ก็ต้องจำเป็นและรับคืนด้วย การที่จะไปเติมคำว่า “แะ” เข้าไปก็เป็นความเห็นอื่น การที่จะเติมคำว่า “แะ” เข้าไป ก็คงจะจำเป็นการเห็นเห็น ในมาตรา ๓๕๒ ก็ใช้คำว่า “จำเป็นรับคืน” เหมือนกัน

LIRT

พระยาสาวิทพงษ์ธรรมพิลาศ : เป็นเย็บเพียงคำเดียว ท่าน
กรรมวาจาการ แต่ว่าได้ความประสงค์ด้วยคชชน ทำให้แยกคชชนเป็น ๒ ชั้น
ทีเดียว คือ “เจ้าเป็น” และ “บริวารคชชน” ไม่คิดเป็นชั้นเดียวกันไป แล้ว
ทำไมท่านกรรมวาจาการจะเห็นว่าเป็นการเป็นเย็บ เพียงแต่คำเดียวเท่า
นั้นเอง

พระยาอรรถการยันทน์พนธ์ (กรรมวาจาการ) : กรรมวาจาการ
เห็นว่าเป็นดุษฎีคำที่เขาใจได้ดุษฎีแล้ว และเราได้ผ่านมาตรา ๑๕๒ ไป ซึ่ง
ใช้คำเหมือนกัน “เจ้าเป็นบริวารคชชน” กรรมวาจาการจึงเห็นว่าไม่อาจจะเติม
หรือยก แต่จำทรงหนักแล้วแต่ถึงภาวะอันจลน

หลวงอัคนานุกรักษ์ : กระผมสงสัยข้องใจในเรื่องความรับผิดชอบ
เกี่ยวกับการจ่ายเงิน จากคำขแรงของท่านกรรมวาจาการทำให้รู้สึกอ่าวาง
จะไม่รู้สึกผิดพอ อาจจะเบ็ดเสร็จทางให้รัฐบาลจ่ายเงินยังเหลือแต่ตกได้
คือว่ารัฐบาลจะรับผิดชอบในทางการเมืองเท่านั้น ส่วนทางแพ่งท่าน
บอกว่ามีไม่ทางรัฐบาลจะรับผิดชอบ เพราะว่าคุณคิดเห็นว่าจะ
แตกต่างกันได้ รัฐบาลเห็นว่าจำเป็นและรับผิดชอบแต่ถูกต้องตามเงื่อนไข
ตามพระราชบัญญัติเงินคงคลังแล้ว แต่ทางรัฐบาลเห็นชกอื่นหนึ่ง แต่
ท่านกับออกว่าแจ้งว่าการจ่ายเงินนั้นให้ชกในความควบคุมของรัฐบาล ถ้า
หากว่าคุณคิดเห็นไม่ตรงกัน และรัฐบาลไม่มีทางรับผิดชอบในทางแพ่ง
แล้ว กระผมเกรงว่าการเงินจะเหลือหลุด เช่นเงินตราพาหารเป็นคณ
อยากจะได้มีข้อความให้ชกเห็นเสียว่า รัฐบาลจ่ายเงินในกรณีไม่รับ
คชชนไม่จำเป็น หรือไม่ชกชดชยเงินชกไปตามที่กำหนดได้ตามมติของรัฐ
สภาที่ได้มีมติเห็นเช่นนั้นแล้ว รัฐบาลชกชชบจะรับผิดชอบในทางแพ่ง
เพื่อให้รัฐบาลได้สั่งวรรณในการจ่ายเงินให้เป็นไปโดยดีโดยคชกร

๐๐๓๓ นาฬิกา

พระยาปรีชานฤเพศวร : ข้าพเจ้าขอเรียนคดีไปถึงที่ศาลคุณบิด

เรียกชื่อพระยาสุวิมลว่าพี่ ๆ คอฯ ได้ และในระหว่างที่ข้าพเจ้าเป็นและ

รับด้วยท่านพระยาสุวิมลว่าข้าพเจ้าไม่เข้าเป็น และข้างถึงมาตรา ๔๕ ข้าพเจ้า

อาจมาตรา ๔๕ กับมาตรา ๒๒ เหมือนกัน ในเหมือนนั้นเพราะเหตุนี้

มาตรา ๔๕ ซึ่งกรณี โทเทินว่า โปตุคุณเดิมรับคดีจนจำรับพร้อม

ในบันทึกว่ามีความจริงคดีถึงศาลพระ หรือบ้างมีข้อพิพาทถึงศาลพระ

พระกรณ ในมาตรา ๔๖ ที่ไม่ได้ใช้กรณีอะไร รัฐบาลจ่ายเงินไม่ได้

เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เหมือนกันในคดีข้อนี้ในมาตรา ๔๖ ไม่ได้ได้

คำพิพากษาความจำรับพร้อมด้วย เพราะฉะนั้นมีคดีกรณนี้ด้วย

เพื่อให้ชัดขอย่างที่เราว่ากันข้อนี้แจ้งในกฎหมาย ถ้าใหม่และคดีจะรับ

คดีเรื่องกันก็ได้ ที่จะเป็นข้อคดีจำรับพร้อมด้วย รวมก่อนไม่จำเป็น

จำเป็นไม่พร้อม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอตั้งมั่นสัญญาที่พระดำริท้าวพี่

เรียน

ทมิศไปข้าพเจ้าเห็นความมาตราดัง แต่อีกคดีหนึ่ง ในข้อท้าว

การจ่ายในกรณีรับพร้อม แต่ข้อนี้ไปตามทศกเกณฑ์และวิธการกฎหมาย

บัญญัติในกรณีท้าว ต้องขออนุมัติจากวุฒิสภาไม่ได้เขียนอนุมัติเมื่อไร

ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องได้พูดมาแต่จ้าวรัฐบาลไม่ใช่จัดเต็มไป เกรงมี

อะไรต่าง ๆ ก็เป็นข้ออื่น ข้าพเจ้ากำลังมีไม่ได้กำหนดให้ขออนุมัติ

จากวุฒิสภาเมื่อไร ข้าพเจ้าเห็นว่ามาตรา ๔๖ วรรค ๒ บอกว่าในกรณี

พระมหากษัตริย์ทรงควพระวาทกำหนด แต่ต้องขออนุมัติกับวุฒิสภา

วรรค ๓ เขียนว่า ในคราวประชุม วุฒิสภาในคราวต่อไปให้เสนอพระราช

กำหนดด้วยวุฒิสภา ข้าพเจ้าจึงขอขออนุมัติใช้จำรับพร้อมด้วยคดีของ

อนุมัติจากวุฒิสภาในคราวประชุมคราวต่อไป มื่อถึงไม่ให้รัฐบาลเสนอ

ในการประชุมรัฐสภาคราวต่อไป จากเงาทำให้จำเงินคืนไปแต่เงินคืน ก็ยังคงไม่ให้รัฐภาคีเสนอ คชช.แก้ไขก็ไม่ทราบ

๑๐-๓๕ N.

นายสุวิชัย พันธุ์เกษมรัฐ (กรรมมาชิก) : ที่ท่านสมาชิกของใจดีของจะเต็มคำว่า "แต่" ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็น คงแต่ในจำเป็นและรีบด่วน ข้าพเจ้าขอคัดค้านอย่างเต็มที่ มีการปรามไปรมาทอย่างรุนแรง เช่นนี้จะเรียกว่าเป็นวิธี อธิปไตยก็ควรจะดีพอ จำเป็นด้วย ขอคัดค้านอย่างเต็มที่ขอ เองหนึ่ง ผมมีความความจำเป็นอย่างที่จะไปกลางกลางที่จะคงมีการเตรียมพร้อมในทางวิชาการ ข้าราชการจะรับจ้างเป็นหรือรับจ้าง เพราะถ้าเกิดภาวะต่างๆ เหตุการณ์ประมอดแล้ว ก็เป็นการจำเป็นและรีบด่วนทั้งนั้น มีฉะนั้นจะจ่ายเงินไม่แน่นอนไม่จำเป็นก็ต้องเต็มคำว่า "แต่" หรืออะไรให้เป็นการแยกบัญชีออกไป หรือคัดค้านบ้าง การที่จะจ่ายเงินของแผ่นดินนั้นตามหลักแล้ว

๑. มีความจำเป็นเกิดขึ้นในระหว่างนี้ คือหมายความว่าปริมาณที่คงมานานไม่พอที่จะจ่ายเงิน ในระหว่างนั้น นี้มีหลักอยู่แต่ไม่พอเพราะเหตุการณต่างๆ เกิดขึ้น จำเป็นเงินไปก่อนได้

๒. มีความจำเป็นของตั้งรายการขึ้นใหม่ เช่นการศุภกนิย พชช.ด้วยอย่างใหญ่หลวงก็ตั้งจำเป็นต้องช่วยเป็นการด่วน นี้เราตั้งงบประมาณไว้ รัฐภาคีจ่ายเงินไปก่อนได้ นี้ถ่วงหลักอย่างนั้นรัฐภาคีใด ๆก็ตาม เมื่อจ่ายเงินไปแล้วตามร่างมาครานั้นของมาอนมีตั้งจากรัฐสภา ถ้าไม่เข้าหลักนั้นแต่ถ้าไม่อนุมัติ เกิดผลอย่างไรก็เกิดผลคือรัฐภาคีจะต้องตั้งเงิน ส่วนที่ว่าใครจะไล่เบี้ยว่า รัฐภาคีจะเป็นส่วนตัวให้ใครไป จะต้องรับผิดชอบเป็นรายตัวหรือไม่เป็นรายตัวของรัฐสภาที่จะต้องชดเชย

ต้องเขียนเป็นบทร้อยตัวพิมพ์เล็ก คือให้มีการชำระต่าง แต่รัฐบาล
 ก็หาว่าเรา ขนยกยวนแล้ว รัฐบาลก็มีช่องทางกระบริหาร
 ตามได้ตามที่ได้แถลงไว้คือรัฐสภา ข้าพเจ้าขอชักชวนอย่างในชั้นนี้หนึ่ง
 มีการปฏิบัติการนอกเวลาของรัฐสภาประมุขนั้น เช่นการสร้างเขื่อนบริเวณ
 แถวภายหลังมาของหมักคึกคัก ถ้าไม่อนุมัติรัฐบาลก็ตั้งลงไป
 นี้เป็นการอนุมัติรัฐบาลของสภา ถ้าเราปล่อยให้สภาอนุมัติไป
 อะไรไปก็เอาของอนุมัติของสภา ถ้าสภาเรียกประชุมสภาไม่ไปประชุม
 เช่นนี้ เราจระปล่อยให้เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นบ่อยครั้ง โด่งไว้อย่าง
 การบังคับเช่นนี้หรือ เราจะระงับเราจึงมีบทบัญญัติฉบับใหม่แก้ไข
 หนึ่ง เพื่อให้รัฐบาลได้มีความสามารถในกรณีใดบ้างที่ดำรงม
 ระวัง จ่ายเงินไปแต่สภาจะต้องรับผิดชอบ คือว่าสภาไม่ให้เงินแต่จะ
 ยกมือหรือดำเนินการสนับสนุน ซึ่งงานนั้นสภาอาจจะต้องเป็นสภาที่ประเทศ
 เป็นผู้นำจัดขึ้นชาติในการกระทำของรัฐบาล ชอบด้วย เหตุผลที่จะทำตาม
 มาตราหรือหาใหม่ ที่มีค่าใช้จ่ายที่คิดไว้ สันนิษฐานว่าให้รัฐบาลเป็นผู้
 ผู้มีเงินสนับสนุนในทางบังคับ ทางใด ๆ ก็ดี จะต้องมีการใหม่
 เรียกว่าศาลการบัญชี ถ้าไม่มีศาลการบัญชี ใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ
 จ่ายเงินรายการได้ช้อหรือไม่ช้อบ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรเขียนเช่นนี้เป็น
 การผูกมัดให้รัฐบาลอยู่ในกรอบที่จ่ายเงินของแผ่นดินไปตาม ชอบ ด้วย
 ไม่ใช่งานนี้สภาจะไม่ช้อบ

พระยาสุรธรรมราชา : ผู้บัญญัติได้มีเจตนาที่ระงับที่ระงับไม่
 ให้เงินของรัฐบาลได้จ่ายออกไปก่อนได้รับอนุญาตจากรัฐสภา หรือจาก
 สภาผู้แทนความที่กรรมการได้เสนอมา ข้าพเจ้าเห็นว่ายังหะเหตุผล
 ช้อยมาก เพราะในบางกรณีข้าพเจ้าคิดว่า ขออนุมัติจากสภาได้ไม่
 เวลาที่กรรมการประชุมอยู่ ไม่ก็ช้อบออกว่า ในกรณีใด เมื่อสภากำลัง

เมื่อครั้งนั้น เรือของประมุขก็พุ่งมาถึงชายฝั่งหน้าวัดได้ และถึงฝั่ง
 ทำได้ พยายามจะหนีไปแต่ก็ถูกจับได้และจับตัวไปไว้ที่วัดนี้มาหลายปี
 เป็นโศกนาฏกรรมนี้... การจับกุมและคุมขังทำให้เราทราบโดยนัยว่าใช้ใน
 กฎหมายว่าด้วยกบฏประมาณ... อันใดก็ดีในกรณีเจ้าเป็นพวกนี้... และ
 เป็นเวลาที่มีสมัยประมุขผู้รักพระเจ้าไปก็เช่นนี้ได้... วัตถุประสงค์เป็นเพราะ
 ความผิด... และเป็นไปตามหรือข้อกำหนดของกฎหมาย... ในกรณีเช่นนี้ต้อง
 ขอบขอยุติการรัฐประหาร... ซึ่งดำเนินการประมาณ ๒๐ ปี... ถ้าจะ
 นานถึงอย่างนี้... ข้าพเจ้าขอ... ให้รัฐสภาเขาไป
 พิจารณาว่า... ให้รับผิดชอบของพระเจ้าองค์พระนั้น

นายสุวิชัย พันธุ์เกษม (กวมราชทิน) : ตามที่ท่านประธานเห็น
 มาเมื่อสักครู่มีท่าน... จะใช้คำว่า "นอกระบบ" เปิดสมัยประชุม... ในเรื่อง
 นายให้คดี... ในกรณีเจ้าเป็นพวกนี้... ยกตัวอย่างเกี่ยวกับคดีของ
 บรรดาชน... เช่นเกิดโรคระบาดอย่างร้ายแรง... เป็นอันตรายอย่างหนัก
 ภัยเป็นอย่างนี้แล้ว... เข็มเช่นนั้นจำขังไม่ให้... ต้องนำมาลงที่ประชุม
 เปรียบเทียบคดีของระบอบนี้ด้วยกัน... ไม่ค่อยว่าเพียงระยะ ๒๐ ปีไม่
 จำลงคนก็ต้องเสียชื่อไปนับหมื่นนับแสน... เพราะฉะนั้นจึงใช้จำกัด
 ปรากฏว่าขาดไม่... เราส่งจ่ายเงินไป ๑๕ ล้าน... เพื่อดำเนินไปนี้คือคดี
 เสียก่อน... พอลงไปเรียบร้อยแล้วจึงมาขออนุมัติสภา... เมื่อสภาเห็นว่า
 ข้อดีของประชาชนไม่ต่ำกว่านี้... เมื่อไม่ไหวแล้วก็ยกให้... ให้ออกไป
 เพื่อดูเหตุการณ์อันต่าง ๆ เกิดขึ้นในท้องถิ่น... แล้วผู้ใดของประชาชน
 และทรัพย์สินของประชาชน... ทุกอย่างที่เป็นของจำแนกจะต้องได้รับกรม
 ประกันจากรัฐบาลเพิ่มเติม... เพราะฉะนั้นถ้าให้โอกาสแก่รัฐบาลแล้ว
 ว่ากันว่ารัฐบาลคือหัวใจ... เราต้องว่ารัฐบาลคือหัวใจของชาติ... การ
 กระทำที่ทราบได้คือของไทย... รัฐบาลก็ยอมรับว่ารัฐบาลนั้นคงเพิ่มเติม... เพื่อ
 มีเงินพอให้รัฐบาล... รัฐบาลจะเขยิบอย่างไร... จะมองกันคนนี้เป็น

ขบวนการที่ก่อให้เกิด... คือความกลัวจากคนต่างชาติและมีเหตุการณ์ที่
ในภาวะเฉพาะตัว คำนี้คือข้อเท็จจริงที่ควรได้แก่ความยุติธรรม

๐.๕๔ 14.

นายทองม้วน อัคราการ... มุขมนตรีชาวเจ้าได้พึงการวางตัว
ทรงเกียรติ แต่ตามแนวความคิดแล้ว... เหตุการณ์ที่สัมพันธ์กัน
ที่ควรได้ข้อสรุปอย่างหนึ่งคือ... ในทางกลับกันของบางประการ
ราษฎรหรือผู้ที่มีพระ... คือว่าความกลัวและสิ่งมาที่... ที่จริงไป
ๆ ที่ซึ่งอาจเป็นความผิดแต่หนึ่ง... คือว่าเราไม่ควรถือว่า
บุคคลที่เห็นแก่ตัวว่าเป็น... ภัยอันตรายต่อตัว... เราจึงเห็น
ข้อนี้ที่กล่าวยกย่องของราษฎร... ซึ่งหาความดีด้วยควรแก่บ้าน... ชาติ
ในการวางตัวเช่น... ก็ว่าเห็นด้วยพิจารณาโดยที่บุคคลด้วย... ใน
รูปที่แรกนั้นควรพิจารณาด้วย... ทัศนคติของบางคน... การค้าขายที่เห็น
กระทำโดยเพราะได้ผลประโยชน์... ทัศนคติของบางคน... การค้าขายที่เห็น
ในใจเห็นด้วย... ทัศนคติของบางคน... ทัศนคติของบางคน... ทัศนคติของบางคน
ทัศนคติของบางคนไม่ขอที่จะให้ส่วนร่วมด้วยขบวนการที่จะให้รัฐบาลออก
กฎหมายหรือจ่ายเงินไปต่างประเทศ... ทัศนคติของบางคน... ทัศนคติของบางคน
โดยที่ปรกตินั้นรัฐบาลจะต้องมีหน้าที่ดูแลและจัดการทุกสิ่ง... โดยปกติ
ประมาณแสนคนได้ตั้งงบประมาณในการดำรงจ่ายในแต่ละวัน... ถ้า
ถ้าว่าเหตุการณ์จะเกิดขึ้นด้วยประการใดก็ตาม... รัฐบาลควรจะมีความ
ในในการที่จะประมาณค่าใช้จ่ายได้เสียก่อน... นี้เป็นหลักการที่ควรนำมา
ใช้ศึกษาหาความเห็นด้วยชนที่เห็นด้วย... ทัศนคติของบางคน... ทัศนคติของบางคน
บ้างส่วน... คือว่าบางคนเห็นเรื่องสงคราม... มีความจำเป็นเห็นแก่
ที่ซึ่งจ่าย... แต่ว่าการกระทำเช่นนั้นอาจหมายถึงการระงับการป้องกันคนชั่ว
ๆ ถ้าหากว่าทุก ๆ คนเป็นคนที่ดีก็ดูเหมือนว่ารัฐจะมั่นคงในตัวเอง

ก็ได้ โดยที่คนขายเงินแดง เมื่อล้มศรัทธาจะมอบเงินคืนให้ เพราะ
 เหตุว่าถ้าหากว่ามีบุคคลอื่นที่รับภาระหนี้ของเรารักษาได้ ในกรณี ซึ่งความ
 เราจึงตั้งวงเมืองหลอกลวง ๑๑ แห่ง เพื่อประโยชน์พอกพูนของพวกเรา
 ต้องจ่ายเงินเป็นจำนวนร้อยละ ๑๐๐ เราได้ขายได้แต่มีขอขบขัน เมื่อ
 ขายเป็นจำนวนร้อยละ ๑๐๐ ด้านหลังนั้น เราจะมีทางเรียกคืนจากเขาคืนใน
 ทางหนึ่งได้หรือ แล้วการจ่ายเงินของข้าพเจ้าซึ่งขายได้เพื่อประโยชน์ใน
 ทางการเมือง หรือเพื่อประโยชน์ในทางสังคมของบ้านเมืองหรือ
 ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยและสังเกต เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราจะต้อง
 โดยความ หรือโดยวิธีที่เราเห็นว่ามีเหตุผลก็จะเป็นการสมควรแล้ว
 ก็ควรขอชำระค่าใช้จ่ายของหน่วยงานที่เราจะดำเนินการ เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าควรตัดข้อที่เสีย ๑๐๐ ให้แล้วซึ่งรับผิดชอบแล้ว เพราะ
 ว่าถ้าจำเป็นของเรารวมแล้ว เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอตัดเงินให้
 คงเหลือแต่ตัวรัตนเท่านั้น

๑๐.๔๑) น.

นายสุวิชัย พันธุ์เกษม (กวมวิการ) : ที่ท่านสมาชิก
 พุดเมธศักดิ์วัน ในกรณีเกี่ยวกับงบประมาณว่า รัฐสภาควรจะมีงบการ
 ใช้จ่ายสำหรับในเหตุการณ์ธรรมดา ที่นั่นมีค่าอย่างอื่นแล้ว มี
 นอกนั้นก็กินกินข้าว รัฐสภาจะทราบได้อย่างไร เพราะเหตุการณ์
 เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นเหตุการณ์ แม้กินอาหารอะไรก็ไม่สามารถ
 เดาเหตุการณ์ได้ แม้เช่นแต่การมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยในเรื่องต่างๆที่
 นี้ ไม่ใช่รัฐสภาจะรับพบเห็นจากที่ไม่ได้งบประมาณโดยผ่านทาง
 สัมผัสต่างๆให้ รัฐสภาคงจะใจเตรียมเผื่อคั้งหนึ่งนึกถึงพวกนี้
 แล้วไม่คิดก็ การตั้งงบประมาณโดยวิธีนี้เป็นการทำงานงบประมาณ
 เขารวมที่ใช้จ่าย เพื่อบริ โฆษณา ใช้จ่ายอะไรก็ตาม เช่น ก้อนหนึ่ง ค้างที่

ยะภาคราชการว่า ถ้าหากว่าสภาไม่ลงมติลงมติ จะไม่เป็นพระราช
 บัญญัติโดยสภาแล้ว) การจ่ายเงินมีฝ่ายโยกย้ายแต่ฝ่ายประจำทำงาน
 ไป คือข้าราชการกรมเมือง ซึ่งเราจึงไม่ได้มีระเบียบส่งจ่าย และ
 ปลัดกระทรวงจ่ายประจำจ่ายตาม แต่มีความรับผิดชอบซึ่งจะเกิด
 ขึ้นในเงินคงหลาย ๆ สิบล้านอย่างหมื่นมาแต่ ถ้าหากว่ามีการตั้งองค์
 กอขึ้นจริง ๆ แล้ว ฝ่ายประจำกับฝ่ายกรมเมือง อาจจะขัดขูดการ
 รับผิดชอบได้ เพราะฉะนั้นมีความไวหวัหวั ถ้าเกิดกรณีเช่นเดิม
 เมื่อภายหลังจะต้องระเบียบสำหรับแบ่งความรับผิดชอบกันอย่างไร คือ
 วิชาญต้องอ้าง สมมติว่าฝ่ายรัฐมนตรีจะไปให้ฝ่ายปลัดกระทรวงบอก
 ว่า ที่ส่งมาจนยึดระเบียบที่ส่ง รัฐมนตรีก็ว่าผิดระเบียบแต่ท่านทำ
 ความกฎหมายมีอยู่ ท่านมีหน้าที่คิดว่าเป็นลายลักษณ์อักษร ของ
 ข้าราชการประจำจากทำคดีท่าน และจ่ายไปความผิด ถ้าเช่นนั้นฝ่าย
 ความรับผิดชอบในเว็จเงินจะอยู่กับฝ่ายประจำไม่ได้ ข้าพเจ้าบอก
 แล้วว่าเงินของชาติ บริหารด้วยกัน คนหนึ่งฝ่ายกรมเมือง คนหนึ่งฝ่าย
 ประจำ ซึ่งได้แยกกันมาแต่ ข้าพเจ้าได้บอกว่าการจะเกิดขึ้นแล้ว
 พลัดพลึงไปจริง ปลัดกระทรวงไม่ได้คิดคำน แต่คดีท่านด้วย
 ปาก ไม่ใช่ลายลักษณ์อักษร เมื่อกรณีนี้มาสู่ศาลหรือ คณะกรรมการ
 คำนวณ รัฐมนตรีก็จะบอกข้าพเจ้าส่งจ่ายท่านไม่คิดคำนทุกข้อ
 ท่านจ่ายไปก็ขอรับผิดชอบในตัวเอง ข้าพเจ้าไม่รับผิดชอบ รับผิดชอบ
 นอกแต่ในโยกย้ายลาชกไปได้ แต่ตัวเงินท่านจ่ายคืนแก่กระทรวงตั้ง
 ไปเอง นี่ข้าพเจ้าขอถามว่า ผู้แปงกฤตใดก็คิดผิดก็ผิดเพียงจากนั้น
 หรือไม่ขอแต่เพียงว่าบรื่อง ถ้า มีบรื่องเมื่อเกิดขึ้นมาแล้วจะขึ้นไป
 อย่างไร ข้าพเจ้าขอถาม

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช : ในเรื่องความรับ
 รับผิดชอบบุคคล เมืองไทยเราได้กฎหมายแล้วคือประมวลแพ่งและประ

เสียแต่เขาเห็นความทางที่จะเสียและไม่ได้อบรมมาบ้าง เพราะไม่เข
 มารมย์ของฉันทน์มอญว่า ได้ได้รับอนุมัติทำอะไร ถ้าขาดตกให้ได้รับอนุมัติ
 ถ้าเราจะเพ่งเล็งความตัวอีกบรรทัดเพื่อให้เป็นการเข้า กับบท กฎหมาย ก็เห็น
 ว่าถ้าหากว่าเป็นการอนุญาต คำว่า "อนุญาต" ก็แปลว่ายินยอมหรือช
 ยอมให้ และตกลงให้หมายความว่าจะกันจะทำกรใด ๆ จะต้องได้รับคน
 ญาติหรือยินยอมก่อนแต่คำว่าอนุมัติแปลว่า ความเห็น ชอบ หรือเห็นตามคำ
 หมายข้อความว่าเป็นการ อนุญาต ไปบ้าง ดังแล้ว คำให้ทำ ไปได้โดยมีเงื่อนไข
 ข้อทำให้ก่อน แต่คำดังกล่าวต้องมาบอกให้สภาเพื่อให้ความเห็นชอบก่อน
 กรณี อย่างนี้ ชัดกับ ในทาง ปฏิบัติ คือเมื่อ รัฐบาง ให้ทำ ไปตั้ง ว่านั่นก็หมายถึง
 ความว่าเขาได้จัดการทุกสิ่ง ทุกอย่าง โดยจ่าย เงินไป ดำรงเจ้า เจ้า เวียง เวียง
 แล้ว ก็กรทำจ่ายเงินนั้นในบัญชีบัญชี ใ้บอก ว่าต้อง ให้เป็น ไปตามหลัก
 การกฎหมายบัญญัติในแห่งจะมีอะไรหรือให้หนทาง ไว้แล้ว ในกรณี เช่น
 นั้นและในลักษณะการออกให้จำ ได้ยังงั้น อย่างนี้ บัญชีบัญชี
 แล้วว่า เมื่อไม่ได้บัญญัติคำก็กฎหมาย บทเทศ ว่า ค. ยินยอม บัญชีที่
 เกี่ยวข้องการเงิน นี้ข้าพเจ้าเห็นว่าในลักษณะอย่างนี้ตามบัญญัติได้เขียน
 คือให้เขียนเงินที่จะตัดกันในด ท่านสมาชิกหลายท่านได้กล่าวในความ
รับผิดชอบของข้าพเจ้าประเทศ ๑ ว่านั่น ข้าพเจ้าเห็นจากกล่าวโดยเหตุ
 ผล เป็นทางที่ถูกตั้งไม่ ยากว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์เดียว ข้าพเจ้าเห็น
 ว่าท่านผู้หนึ่งกล่าวด้วยเหตุผลที่เป็นทางที่ถูก ตั้งไม่ น้อย กว่า ๗๐ % ที่เดียว
 เหตุการณ์อย่างนี้ตัวอย่างไรคงแนวการ รมว่า การ ได้ ช่าง โดนตั้ง แก้อ
 ของใจมา ก็เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับงานนี้เป็นความเห็นของกรรมการหรือว่าเป็น
 อย่างนี้กันบ้างนั้น ส่วนของข้าพเจ้าไม่ ได้หรือพลาด ไม่เสียไปอย่างนั้น
 ประเด็นนี้ ว่าก็มีเหมือนกัน นอกจากนั้นนี้ที่ ยากที่ ได้ที่ทางมาใน
 เรื่องนี้ว่า ในการที่รัฐบาลก็อย่างหนึ่งอย่างใด โดยที่เรามาทางอนุมัติให้
 เขาค่า แต่มาภายหลังสภาไม่อนุมัติจัดการเช่นนั้นจะปรับเขตใดกรก็เสีย

ป) เราตระหนักดีว่าในชั้นนี้จะไม่พุดตารัฐบาลจนมีภาระทางค่าใช้จ่ายแล้วแต่คงกล่าว
 หนักไม่ตื่น เราจะไม่พุดถึงข้อเท็จจริงแต่จะไม่ว่าการคลังไปปฏิบัติอยู่ที่
 งบประมาณที่รัฐบาลทำไป เขาเห็นว่าจำเป็นใช้โยกย้ายเงินต้นของนโยบาย
 งบการเงินที่ขอยกจ่ายมาขึ้นบ้าง แต่รัฐสภาอาจไม่เห็นด้วยก็ได้แต่
 ในเดือนนี้เกิดหากขึ้น ข้าพเจ้าคิดว่าหากจะเขียนโดยที่เราเห็นว่าการ
 งบจะเขียนได้ให้มากที่สุดว่ามีว่ามาตรา ๓๐๖ ที่ว่าเขียนไม่ชัดเจนหนึ่งอันได้
 ๖๕๖ ที่มีการจ่ายเงินแผ่นดินจะกระทำได้กับชำระคนถูกได้ในกฎหมาย
 กิ่งงบประมาณ เห็นว่าเงินจำเป็นที่ก่อนจะจ่ายไปก็ใช้ได้แต่คงเป็น
 ามคลังแผ่นดินและการที่กฎหมายบัญญัติ เขียนไปเท่านั้นก็บัญญัติ
 ในกรณีอย่างใด อีกอย่างใดจะจ่ายได้ก็จ่ายได้เพียงใดบัญญัติได้ หาก
 หมายว่าด้วยงบการเงินที่ขึ้นในข้อเพียงบัญญัติได้เพียงงบที่ขึ้นเป็นค่า
 ปรกนไปทางที่จะเป็นไปในทางที่ไม่คืน ถ้าเขียนไม่ได้ข้อความก็ไป
 เค้าเห็นว่าไม่ค้างเขียนถ้าเขียนได้ก็ยกมาเกี่ยวกับมาตรา ๓๐๖, ๓๑๒ และ
 ๆ ที่ว่าคือยกจ่ายเงินและเขียนเป็นการรวมในทางปฏิบัติแต่ยังไม่
 ครอบคลุมฝ่ายค้านต่างมาขึ้นด้วยข้าพเจ้าเห็นพ้องด้วยที่เป็นข้อที่ก
 หมายยากในการเขียนรัฐธรรมนุญและจัดที่งบปฏิบัติ ข้าพเจ้าเห็นว่า
 หากจะไม่เขียนมาตรา ๓๐๖ ก็จะต้องมีข้อความพออยู่ แต่จะถ้าหาก
 หนึ่งจริง ๆ ก็เขียนด้วยข้าพเจ้ากล่าวนั้นข้าพเจ้าเห็นด้วยถ้าไม่เขียนด้วย
 ข้าพเจ้าก็เสียใจและขอขอยกถ้าไม่เขียนทั้งหมด

บ.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช กรรมการ : โยงชัยรัตนกานต์มา
 บคกว่าเรื่องเป็นคดีเองเดียวกับมาตรา ๓๕๒ กรมพินิจ การ เห็น ว่า ไม่ ใช้
 งบข้างเดียวกับมาตรา ๓๐๖ ทูลถ้อยมาเช่นรัฐบาลจำเป็นจ่ายเงินซึ่ง
 ๑ ไปต่างประเทศผูกพันตามข้อสัญญา ถ้าไม่ให้ใช้เงินงบประมาณ
 มีเข้ามาตรา ๓๕๒ หรือไม่เขียนก็การบังคับมี กัยพบคต่างวาระก็ ไม่ ใช้

จะใช้เป็นพยานขอเงินกู้จากเจ้าเงินและรับดอกเบี้ยตามหลักเกณฑ์
 นายเป็นปกติใช้ ยังไม่เดือดร้อนมากนักไปอย่างไรก็ได้ ข้าพเจ้าคิดว่า
 ควบคุมกันที่จะขึ้นไม่ทันพวกเรานะ จะพ้นวิญญูชาติมากกว่าถ้าไม่เช่นนั้น
 ระเบียบอย่างไร รัฐบาลจะแยกกฎหมายควบคุมเสียได้ไม่หมดเกณฑ์
 ฤทธิชัย ข้าพเจ้าเกรงกว่าข้างตามนี้จะขึ้นไปอย่างไรนั้น ทิมเขียนไว้ก็
 หืมจางนี่ ภาวะเช่นเรือนของราชการรวมแล้วก็จะตั้งจ่ายร่วมกับ
 ราชการทหารได้ไม่ได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าคณะกรรมการวิชาชีพก็รวมเข้ามา
 ปรึกษากันบ้าง ถ้าใช้หลักการเหมือนที่อ้างกันไปทางพงศาวดารอาญาแล้วแต่
 นี้มี ข้าพเจ้าเองมีความเห็นอีก ถ้าหากเป็นการจ่ายไปโดยสุจริตด้วย
 ไปใช้วงเงินตามสัญญาแล้วก็ตามจริงตามสัญญานั้นไม่ผิด มีผู้คนสัญญา
 ฤทธิชัย ฤทธิชัยว่าไปสร้างขึ้นมาหนักกว่าจะเป็นดี ยี่สิบเปอร์เซ็นต์
 ให้นำเงินมาใช้ เป็นอะไรก็ตาม เมื่อสร้างไปโดยเงินที่เอาลงทุนไป
 ฤทธิชัยมันมีเงินมาใช้แล้วก็ตามมา เมื่อลงทุนไม่ได้ทุกคืนมันมี
 ฤทธิชัยคิดเป็นการเสียเปรียบ เพราะกว่าที่รัฐบาลจะทำอะไรนั้นเอาเงินของ
 ราชการมาใช้ เพราะเราเป็นคนเสียออกไป แต่จะมาเอาอะไรอีก แต่
 ฤทธิชัยว่าเป็นการจ่ายไปให้พรรคพวก เช่น อนุมัติว่ารัฐบาลควรตั้งคนหนึ่ง
 จ่ายเงินไปให้พรรคพวกของเขา แต่เขาตั้งมีความผิดทางแพ่งและ
 ฤทธิชัย ฤทธิชัยต้องเรียกเงินคืนกลับมาได้อีกยังไง มันไม่มี
 ฤทธิชัย เพราะฉะนั้นจะเอาเงินไว้ในรัฐธรรมนูญว่าจ่ายผิดให้
 ฤทธิชัยอย่างนั้นคล้ายแต่ไม่มีแบบที่ไหนในรัฐธรรมนูญ ข้าพเจ้าคิด
 ฤทธิชัยเป็นเช่นนี้แล้ว มันหนึ่งปัญหาแล้วความรับผิดชอบ ต้องมีโทษ
 ฤทธิชัยอาญาและทางแพ่งด้วย ซึ่งทำให้การจ่ายเงินในงบประมาณยาก
 ฤทธิชัย มันเกินตามสัญญาจริงๆแต่ความผิดที่รัฐบาลเอามาอ้างว่า
 ฤทธิชัย ฤทธิชัยเห็นว่าเอาไปตั้งวงเงินเพิ่มมากขึ้นกว่าใหญ่ หรือ
 ฤทธิชัยรัฐสภาต้องควบคุมการจ่ายเงิน การที่กรรมการเขียนได้นักเทศ

เปิดโอกาสให้กรรมการควบคุมการจ่ายเงิน ท่านถนัดไปติด หลัดก็มี
 ข้าราชการที่คุมการจ่ายเงิน การพิจารณาการเขียนมากเพื่อเปิด
 โอกาสให้รัฐสภาควบคุมรัฐบาล ท่านถนัดคิดว่าดีแล้ว ถ้าจะเป็นตาม
 ๒ คนเป็นผู้แทนตลอดเวลา แทนที่จะพันรัฐบาล การอนุมัติเงินจำเป็น
 เหล่านี้เคยมีอยู่ก่อนในกรณีนี้ต้องมีมาชดเชยมีที่ประชุมบ้าง เมื่อ
 ภายหลังทางกฎหมายแห่งที่กล่าวกันทางแห่ง ยกยอทางวิชาการว่ากันทาง
 ข้าราชการ ดังนั้นจึงมีการยกเขาไปอีกประการหนึ่ง นอกจากจำเป็นรีบด่วน
 แล้วควรทำตามกฎหมาย และต้องชดเชยมีที่ประชุมบ้าง ให้เขาพิจารณาว่าจะ
 จำเป็นหรือไม่ นั่นแหละที่ถนัดที่สุด

๑๑.๑๕ น.

นายอินทพร สิงหนตร : ข้าราชการเพิ่มเติมแล้ว ข้าราชการ
 พยายามที่จะช่วยกรรมการ ข้าราชการก็จะเข้าไป ไม่ใช่เพราะ
 งบประมาณไม่ได้ ข้าราชการกรรมการคนหนึ่งคือ ข้าราชการคนหนึ่ง
 ข้าราชการผู้ตั้งเห็นว่า ถ้าหากว่าใส่เขาไปแล้วมีอะไรที่จะทำให้คน
 ข้าราชการเห็นว่ามี รัฐบาลจ่ายเงินไม่ได้ก็เยี่ยม เราคงจะทำได้
 เมื่อครั้งก่อนรัฐบาลเคยจ่ายเงินไปก่อนทางประมาณ ข้าราชการคิด
 เงินมีจำนวน ๑ ล้านบาท เพื่เขาไปใช้รัฐบาลเขาไปใช้ในการซื้อพรรค
 พวกให้เข้ามาในสภา ที่เรียกว่าค่าส่งใบบัตรอะไรนั้น แต่เขาอยู่ในสภา
 มาชดเชยมีที่ตัวเองกันแล้วถูกตัดออก เขาก็เข้าไม่ไปอะไร
 แต่รัฐบาลก็ได้ขึ้นเงินเดือนชดเชยมีที่ตัวเองกัน เพราะฉะนั้นเขาจะ
 คิดว่าในการเพิ่มเขาไปนั้นคนหรือ กรรมการที่มาพูดเหมือนนั้น
 ได้เข้าไปแล้วคุณได้ คุณได้หรือไม่ เห็นทาง แล้วท่านบอกว่าคุณ
 มีกฎหมายอื่นหนึ่ง คือกฎหมายเรื่องเงินคงคลัง ถ้าหากว่ารัฐบาลเกิด
 ไปมีเสียงในสภาพอที่จะเลิกกฎหมายข้อนี้เสีย รัฐบาลทำอะไรไม่ได้

เขาเอะอวี่รัฐบาลตั้งเสีย ข้าพเจ้าก็ยิ่งเห็นว่ารัฐบาลยังใช้จ่ายเงินไป
 ให้อยู่เหมือนกัน เพราะว่าเหตุว่าเมื่อเรามีบทบัญญัติในมาตรา ๑๖๓ เดิม
 อยู่แล้ว ถ้าไม่ผลัดเสียหยาบๆอะไร บางทีจะเป็นเพราะว่าเจ้าพนักงาน
 ไม่ได้ คอยงัดกรรมาธิกรว่า จริงเหมือนกัน คือจับความไม่ได้ว่า
 มีเหตุเกิดอะไร ข้าพเจ้าเห็นว่าแม้ว่าจะเป็นผลเสียก็ขอรับกรมวิฑู
 ไรไม่ได้เต็มที่ รัฐบาลก็จ่ายเงินไปได้ช่วยอะไรก็ได้จ่ายต่อกัน เว้นแต่กรณี
 จำเป็นพร้อมกันจ่ายได้ และอะไรจำเป็นพร้อมกันก็ยกงานได้เต็มที่ และ
 คัดความโดยสภาซึ่งเดิมเหมือนกัน ถ้าเราไม่คัดค้านใช้ไปแล้ว ทำไม
 จะต้องได้ ข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างนั้น

ที่มหานครอย่างส่งข่าวไปต่างประเทศ แต่ข้อที่ขาดภายในเรื่องเจ้า
 ฆะโรค้ออะไรเหล่านั้น ข้าพเจ้าก็ยิ่งเห็นว่าเงินในงบประมาณนั้นก็ยังมีอยู่ใน
 เวลานี้เงินการจร เราก็มีจ่ายไปได้เหมือนกัน ถ้าแม้ว่าไม่มีข้อความแห่ง
 นี้ก็ไม่ท้อให้เสีย แต่อีกข้าพเจ้าเห็นว่าเราขอพระรราชกำหนดได้ ถ้า
 หากว่าเรามีความจำเป็น ก็ขอพระรราชกำหนดให้จ่ายเงินไปฝากก่อนได้
 เหมือนกัน แลยถ้าไม่จะต้องมีข้อนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่จำเป็นเลยก็ด้วย
 ข้าพเจ้าหวังว่าสภาคงจะเห็นด้วยกับข้าพเจ้าที่ไม่ได้เพิ่มข้อความลงไป

๑๑.๑๒ น.

นายชวลิต อภิวงษ์คี : ข้าพเจ้าเห็นด้วยที่กรมการเรียบม
 อย่างนี้ เพราะว่าเป็นข้อควบคุมเงินของแผ่นดิน โดยที่รัฐสภาที่มีอำนาจ
 ควบคุมเงินของราษฎรทุก ๆ ส่วนทั้ง การที่เสีย คอยบังคับรักษาของใจว่า
 ระเบียบเช่นควบคุมไม่ได้ แต่ข้าพเจ้าเห็นว่าควบคุมได้ เพราะว่ามีเงิน
 ในงบประมาณนั้นเป็นเงินซึ่งรัฐสภาได้รู้ได้เห็น และราษฎรได้เสียลงไป
 แล้ว ราษฎรจะเป็นอย่างไรนั้นเป็นความเสียต่อข้าพเจ้าได้ทราบ ว่า ที่
 เสนอนักเทศจะกันไม่ให้รัฐบาลเขาเงินก็ขอรับไป คือเงินเงินสรรพาท

LIRT

วัตถุประสงค์อื่น ๆ มาแล้ว รัฐบาลเขาไปใช้ เงินเหล่านี้ไปแจก
 ไม่ได้เหมือนที่รัฐสภา เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาลทำให้ ชาติถึงกับหมด
 ใจอย่างนี้ ก็กำหนดไว้ว่ามาจากงบประมาณแล้ว รัฐบาลไม่ส่งมา
 จะเขาไปใช้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะทำอะไรลงไปโดยปราศจากงบประ
 มาณแล้ว ก็ยังจะเอาเงินในกฎหมายกำหนด ก็คือว่ารัฐสภา ก็คือขอคน
 เงินก็ออกจากงบประมาณ เพราะว่ากฎหมายกำหนดไว้ว่าเงินของ
 งบก็ทำรัฐสภาหรือของประเทศไทยเขาใช้กันไม่ได้ แต่เงินของ
 งบ ๑๑๑ ล้านเศษแล้ว เงินพวกนี้ของงบประมาณจะส่งมา
 รัฐสภาไป แล้วให้รัฐบาลเขาไปใช้มันก็จากงบส่วนรัฐสภา
 รัฐบาลจะทำอย่างไร ก็มีอำนาจเหมือนงบประมาณได้ แต่จะยกมรดก
 ชาติส่ง ท่านอย่ากลัวว่าจะไม่ให้ทำได้ รัฐบาลจะต้องมาติดต่อขอร้อง
 ไม่ให้แจกจ่ายไปอย่างนี้ที่สุด คือใช้ของเงินงบประมาณ
 ที่รัฐสภาอนุมัติไม่ได้ แล้วข้อที่ ๒ ตามกฎหมายจะเอาขอมติขอม
 ใช้ได้ กฎหมายนั้นผ่านสภา เพราะฉะนั้นที่จะไปไม่บัญญัติได้
 รัฐธรรมนูญ รัฐบาลเขาไปใช้ได้เขาเพิกถอนตัวอย่าง เช่นส่งทหาร
 ะไรก็ตาม เพราะไม่มีรัฐบาลก็ใช้ได้ แล้วขอมติที่รัฐสภาจะไม่
 ไรเหตุฉุกเฉินเลย แต่ถ้าว่ามีรัฐบาลจะออก ก็เพราะไม่มีอย่างนี้ไม่ใช่ขอ
 รัฐบาลก็เขาไปจ่ายให้ จ่ายแล้วก็มาขออนุมัติสภา อะไรเหล่านี้เป็นต้น
 ซึ่งไม่ใช่เหตุฉุกเฉินเลย ถ้ามีรัฐบาลเขาก็ทำอย่างนั้น เราก็จังการณา
 ว่าจะเหล่านี้จำเป็นแต่รับก่อนหรือไม่ ถ้าไม่ เขาก็ไม่อนุมัติ เมื่อไม่
 อนุมัติแล้วรัฐบาลก็ถ่มไป เราไม่ทางควบคุมโดยทางนี้ แต่ทางที่รัฐบาล
 ศึกษายังไม่อาจเห็นชัดว่ามีการฉกเงินหรือจำเป็นด้วย ก็มองความ
 คึกคักคราวหนึ่งไว้ในรัฐธรรมนูญก็ทำได้ ถ้าไม่ทำรัฐบาลก็อนุมัติใน
 งบประมาณไปจ่ายกัน แล้วมาขอขอมติจากรัฐสภา ซึ่งอยู่ในอำนาจ
 ของรัฐบาลอยู่แล้ว ไม่ขัดข้องอะไรเลย แต่ยังเป็นการติดต่ออีก ก็อย่า

รัฐสภาจะได้ควบคุมการเงินของแผ่นดินได้ใกล้ชิด ไม่ให้รัฐบาลเหิงเงินไป จนเอาเงินไปจ่ายอะไรก็ได้เป็นต้น เพราะว่ารัฐบาลนั้นบางรัฐบาลอาจจะเลิกชักรักก็ได้ ไม่ใช่ว่าไม่มี มีมาแล้ว เพราะเหตุว่าไม่มีทบบัญชี เช่นนั้นเอง ถ้ามีแล้วก็มีชักรักได้ มีสมาชิกบางคนก็คิดว่ารัฐบาลจะบริหารงานไม่ได้ ความจริงรัฐบาลอาจจะหมุนเงินไปใช้อะไรก็ได้ แล้วก็มาช้อนมัดตัวรัฐสภาหรือหลังก็ได้ สุดท้ายซึ่งอนุมัติยัด นั่นเป็นอำนาจของรัฐบาลที่ทำได้ ถ้าเราเขียนอย่างนั้นแต่ถ้าไม่มีเหตุผลเงินรัฐบาลนำเอาเงินไปจ่ายในสิ่งที่ไม่ถูกเงิน เราก็ไม่อนุมัติ รัฐบาลก็ของล้มไป อย่างนี้เท่ากับให้อำนาจผู้แทนมาชุนในการที่จะควบคุมการเงินของรัฐ เพราะฉะนั้นมาความกระฉ่มจึงเห็นด้วยกับกรร มาชิกกร และควรให้ผ่านไปได้

๓๑.๓๘ 11.

พล. ร.ต. เต็ก สุมิตร ร.น. : ข้าพเจ้ายังไม่เห็นด้วย ก็ขอรูเห็นด้วยกับกรรมาธิการเหิงเงิน ขยาก็ควบคุมรัฐบาลเป็นการใหญ่ทีเดียว และถึงเวลาแล้วแต่สมควรแล้วที่จะคุมอำนาจของรัฐบาลเป็นการใหญ่ แต่สงสัยว่าวิธีนั้นไม่ใช่ดีที่ควบคุม เพราะว่าความจำเป็นรับผิดชอบในประเทศไทยนี้ มีอะไรบ้าง ข้าพเจ้าขอทอนไปถามท่านหน้อยเถิดว่าความจำเป็นรับผิดชอบของรัฐบาลไทย อะไรบ้างที่ไม่ใช่จำเป็นรับผิดชอบ ทุกอย่าง คิดถนนกับรับผิดชอบ ตรงนี้ก็กับรับผิดชอบ เพราะว่าประเทศไทยเราไม่มีถนน ศึกกองทัพ ๔-๕ กองทัพกับรับผิดชอบ เพราะว่าประเทศไทยเราไม่มี โรงพยาบาลของเราไม่มี นกเขาเป็นรับผิดชอบเหมือนกัน เพราะฉะนั้นประเทศไทยแล้ว ทุกสิ่งจำเป็นรับผิดชอบทั้งหมด อันนี้เป็นของแน่นอนเหลือเกิน แล้วก็บางท่านที่เป็นสมาชิกจะได้ผ่านงบประมาณมากไปเทียบกับเรื่องสาธารณสุขเป็นต้น ท่านตั้งงบประมาณแล้วท่านได้

LIRT

พิจารณา ถ้าชาวอินเดียเข้ามาประมาณครึ่งกันโรคตัวงัวได้ เมื่อก
 ชาวอินเดียเขาทำได้ แล้วทำไมที่อื่นจะทำไมได้ เขามัวให้เป็นจำนวน ๒ ล้าน
 บาท หมุนเวียนมีชงกันโรคในประเทศไทย ดัดลอกไม่เห็น นี่แหละเป็น
 ความจำเป็นรอบตัวทั้งนั้น ข้าพเจ้าไม่เถียง แต่อธิษณ์ก็ได้ไปอยู่ที่ใดแล้ว
 แล้วทำไมเราเป็นทองจริง ข้าพเจ้าเชื่อท่านครบถ้วนด้วย เช่นคั้นไม้ตาย
 ค้างจัดการ ข้าพเจ้าไม่ขัดข้องอะไรเลยดังนี้ ขอให้ท่านควบคุม แต่ที่
 คัดขังในเรือของเอกราช โทมัสเฟลเคอร์ รัฐบาลจะเสียดยศยสภาเมื่อกไว้ได้
 จ่ายเงินค้ำไปให้เงินชดเชย เช่นนักเบ็ดคนพกดหางหม เป็นนักพนัน
 เราไม่มี ชนจะรับชงกันอย่างไร ข้าพเจ้าเห็นว่าทำมานานแหละหลอม
 เหลือเกิน คือไม่ใช่บ้องกันรัฐบาล เป็นบ้องกันรัฐบาลว่าใช้เงินไปเกิด
 แล้วเงินที่ข้าพเจ้าจะอนุมัติ ให้จ่ายเงินต่อไป ที่ข้าพเจ้าไม่พอใจ ไม่ใช่
 ด้ในการไม่ควบคุม ขยาก็จะให้ควบคุมเหลือเกิน แต่ที่ขอเอากว
 รคคนนั้นก็ต้องกัน ยกให้มีเวลาเดียวบ้าง ไม่ใช่เอาเงินคืนกรมการณ แต่
 ไปขออนุมัติกรมการณบ่อน้ำ แล้วจ่ายทุกเดือน ๆ ละห้าสิบบ้านบาท ทำน
 บอกลบคนคุกแล้วความมันจะเป็นเท่าไร เมื่อสิ้นปีแล้วไม่พอใจใหม่ เพราะ
 รัฐบาลเบ็ดชงงี้ได้ คือในการเบ็ดชงงี้แล้ว ต้องขอให้ได้รับอนุญาตจาก
 เจ้าของเงินเขาพอสมควร ขอให้ดูในทที่ไม่ใช่รัฐสภา แม้ในสโมสร
 เวียงจ่ายเงินแล้วต้องเหลือเกิน จะร้องขอไม่ก็ขยอออก เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าไม่เห็นทว่า ขอให้มันเวลาพอสมควรก็เจ้าของเงินเขาจะอนุมัติเงินให้
 ไม่ใช่ว่าใช่ ๆ ในตัว ๑๒ เดือนแล้วมาขอ ๑๒ เดือนข้าพเจ้าไม่พอใจ
 เพราะฉะนั้น แต่ในการควบคุมรัฐบาลนั้นตามอันใด ไม่ขัดข้องอะไรเลย

เลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ความที่ท่านสมาชิกผู้แทน
 ของใครของเอกราช ทั้งร่างรัฐธรรมนูญก็ได้พูดในชั้นกรรมาธิการ
 แล้ว แต่เห็นว่าเท่าที่ร่างมาแบบของชงงี้สมควรแล้ว ก็ขอเวลานอกชงงี้ก็ควร
 รัฐสภาเป็นผู้กำหนดหากควบคุมราชการบริหารราชการแผ่นดิน เพราะฉะนั้น

สมาชิกเพียงคนเดียวอาจตั้งกระทู้ถามได้ หรือจะเปิดอภิปรายทั่วไปก็ได้ แต่ว่าเราไม่มีทางอื่น คือ ๑. ให้ออกเป็นพระราชบัญญัติเฉพาะเรื่องสำคัญหรือกรมลงไป เช่นพระราชบัญญัติโอนเงินงบประมาณตามงบประมาณพันก โอนไปทันที หรือว่าพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติม หรือพระราชบัญญัติงบประมาณประจำปีไม่พอ ก็ทำเป็นพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมได้ สมมติว่ารายจ่ายเดือน ธันวาคมงบประมาณเพิ่มเติมไม่ทัน ก็ทำงบประมาณประจำปี ทำเป็นปี ๆ ไป ก็แสดงแล้วด้วยจากนั้นก็เป็นที่เดียวกัน เห็นว่าเป็นเรื่องหน้าที่ของรัฐบาลแล้วจะต้องเห็นความภายในเวลาสมควร แต่จะสมควรเมื่อไรกำหนดเวลานกำหนดไม่ได้ เพราะเราไม่สามารถจะรู้ว่าจะจ่ายเมื่อไร ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องตั้งมี ๓-๔ เรื่องที่จะต้องเลือกหน้าที่เป็นหน้าที่ของสมาชิก ที่จะต้องควบคุมรัฐบาลในการตั้งกระทู้ถาม หรือจะเปิดอภิปรายทั่วไปก็ได้ ทำได้หลายทาง ทั้งเรื่องกระแสดำสั่งต่างควรพิจารณา มีรัฐธรรมนูญหลายฉบับ มีมาตราเดียวแต่บังคับงบประมาณประจำปีนั้นให้ทำเป็นพระราชบัญญัติ แต่จะทำหรือไม่ทำไม่รู้ จึงกระทั่งมาถึงปัจจุบันเอง มีพระราชบัญญัติเงินคงคลังเกี่ยวกับงบประมาณ ให้รัฐบาลจ่ายเงินต้องหน้าใน ๓ ครรจน ไปก่อนได้ในเมื่อเป็นการผูกมัด เห็นว่ายังเขียนรัฐธรรมนูญที่จะช่วยได้ในเมื่อเป็นการรับค้อน แต่ใน ๓ ครรจนที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเงินคงคลังก็อาจจะยกเลิก ถ้าไม่ยกเลิกรัฐบาลก็จะจ่ายไม่ได้เลย นี่เป็นการที่เรียกว่าผูกมัดรัฐบาลมาก เพราะฉะนั้นนอกจากสมาชิกถามหรือจะวิจารณ์ ก็จะเห็นว่าจะไม่มีทางอะไรเลยที่จะเอามาว่านี้หรือไม่เอา ผลในการปฏิบัติก็มีอยู่มากทีเดียว เช่นงบประมาณประจำปีให้ทำเป็นพระราชบัญญัติ แล้วพระราชบัญญัติเงินคงคลังอันเดียวกันที่จะเลิกเมื่อไรก็เลิกได้ และในการร่างมักมีเงื่อนไขข้อ ๒-๓ ประ

การ ประกาศที่ ๓ ขกคยอย่างเช่นเสนอให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติที่หมายความว่า พระราชบัญญัติเงินคงคลังได้รับประกันไว้ในรัฐธรรมนูญ ถ้าจะแก้อย่างไรก็ต้องผ่านรัฐสภา ท่านก็ยังไม่พอใจ เพราะเหตุว่าชาวเขาจะจ่ายเงินในเดือนธันวาคมก็ได้ แล้วร่างต่างๆ ในรัฐธรรมนูญจะไม่เขียนมากนักก็ได้ ปลัดขยให้สมาชิกควบคุมรัฐบาลไม่มที่ใหม่ เขียนรัฐธรรมนูญควบคุมได้ทุกๆกลุ่ม เพราะฉะนั้นผมคิดว่าสมาชิกสภาเมื่อเราร่างมาตั้งแต่นั้นพอใจคิดว่าให้มาตราหนักไป เพราะปัญหาเฉพาะหน้าว่าจะเขามาตราหนักไม่ แล้วขาดตกหรือไม่ แล้วถ้ามีพระราชบัญญัติเงินคงคลังซึ่งไม่มีการรับประกันไว้ในรัฐธรรมนูญเพราะฉะนั้นขงลงมติขอให้นักตั้งค่าพูด คักหนักๆให้ดี ซึ่งดีกว่าแล้ววิตุคุณกว่าเก่า แล้วเสนอในพระราชบัญญัติเงินคงคลังกำหนดเองก็ได้ เพราะฉะนั้นเราไม่ได้ใช้เงินโย แต่รับรองได้ เพราะฉะนั้นเป็นหน้าที่ของท่านที่จะรับเขาหรือไม่รับเขา

๑๑.๒๖ 14.

พระยาสุวัชรมราช : มาตรานี้เป็นมาตราที่เสนอเข้ามาใหม่ซึ่งสมาชิกทุกคนก่อนมีสิทธิแปรญัตติได้ ข้าพเจ้าได้แปรญัตติไปแล้ว ถ้าหากว่ากรรมการไม่สมควร จะกลับมาตราใหม่ก็ขอได้แต่เป็นการพิจารณาร่างนี้ไปพิจารณาจนหลัง และค่าแปรญัตติของข้าพเจ้าแยกแ่งสมาชิกทุกๆ ไปเสียก่อน ข้าพเจ้านึกว่าค่าต่อวังของข้าพเจ้าเป็นยุติธรรม ถ้าหากว่าพิจารณาแปรญัตติของข้าพเจ้า เดี่ยวนี้ยังไม่เห็น แต่วจะพิจารณากันรับต่งไป เวชชณิกไม่ใช่ของง่าย มันเป็นเรื่องน่าคิดไว้ตรวจสอบ ข้าพเจ้าเห็นอย่างนี้

LIRT

๓๑.๒๒๓) 14.

พระยาอรรณพการีย์ นพพที : ท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องโดย
 หนึ่งคือชนระดับหนึ่ง ซึ่งท่านเรียกว่าเป็นคำแปรญัตติว่า มาตรา ๓๒๐ ทวิ
 นี้ ควรจะเขียนไปในที่ว่าถาวรผู้ใดกำลังประชุมอยู่แล้ว รัฐบาลจ่าย
 ไปก่อนไม่ได้ จะจ่ายไปก่อนได้ในกรณีที่รัฐสภาไม่ได้ประชุมอยู่ คือ
 เป็นการนอกสมัยประชุม แต่ปัญหาในขณะนั้นจะพิจารณาว่าคือ
 มาตรา ๓๒๐ ทวิ ที่กรรมการได้เสนอร่างเข้ามาตามคำแปรญัตติของ
 สมาชิกผู้หนึ่ง ซึ่งท่านจะรับหรือไม่รับก่อน เมื่อรับแล้วควรแก้ไข
 ประการใดหรือไม่ แต่ท่านสมาชิกผู้หนึ่งก็มีสิทธิ์ จะพูดได้ว่าคงรับ
 อย่างปัญหาขณะนี้จะเดินไปไม่ได้ สถานที่ซึ่งพิจารณาก่อนว่าจะรับ
 หรือไม่ เมื่อรับแล้วก็พิจารณากันว่าควรแก้ไขประการใด ท่านจะให้พูด
 ที่เกี่ยวข้องได้ การแก้ไขอย่างท่านเสนอนักกรรมการเห็นว่าไม่น่าจะเป็นการ
 สัมควร

ประชาชนสภาร่างรัฐธรรมนูญ : คือตามที่ท่านขอเมื่อก่อนแล้ว
 กรรมการได้ชี้แจงแล้ว ท่านความเห็นของข้าพเจ้าคือว่าท่านเราพิจารณา
 คำแปรญัตติของพระชัยฯ คำแปรญัตติของเขาเขียนสั้นชนมา ซึ่งแจก
 ท่านทั้งหลายไปแล้ว แต่เนื่องจากคำแปรญัตตินั้นเอง กรรมการได้
 เสนอขึ้นมา ข้าพเจ้าเห็นว่าคำแปรญัตติของพระชัยฯ ก็น่าจะแก้ไข
 ประชุมว่าจะรวมร่างของกรรมการใดหรือไม่ ที่เสนอกันมาเนื่องจากคำ
 แปรญัตติของเขานั้น เราพิจารณากันว่าจะเขาหรือไม่ ถ้าไม่เอาถก
 ไป ถ้าหากมันเป็นเรื่องแก้ก็จะแก้ไข แต่ต้องเขาหรือไม่เอาถก
 เนื่องจากคำแปรญัตติของเขา กรรมการร่างขึ้นใหม่ เนื่องจากคำ
 แปรญัตติ เราพิจารณาคำแปรญัตติของท่านผู้หนึ่ง เราจะมาขอเดินได้
 อย่างไร ควรจะว่าอย่างนี้ เราว่ากันมานานแล้ว จะเขาหรือไม่เอา

LIRT

ตามคำแปรญัตติของเขา ถ้าไม่เขาก็คงไป ถ้าเขากลับใจแล้วจะขอแก้ไข
อย่างไรก็ว่าที่จะแก้กันไป

๑๑.๓๐ น.

หลวงอังคณาภิรมย์ : กระผมมีความเห็นอย่างหนึ่งขอร่วมใจ
ถ้ว่า แต่ข้อใจเรื่องกำหนดเวลาซึ่งกระผมได้ถามครั้งหนึ่งแล้วแต่กรรมา
จัดการไม่ได้ตอบให้เป็นที่พอใจ ท่านตอบเพียงว่า ถึงสามสี่ที่จะตั้ง
กระทุ่มหรือเบ็ดตกปราวๆไปก็ได้ แต่ท่านอย่าตั้งมั่นว่าถ้าผู้แทนมีข้อขัด
อะไรที่จะไปสอดส่องกระตรวจการคลังทุกแผนกทุกกอง เพราะฉะนั้นให้
เป็นหน้าที่ของรัฐบาลบ้างชี้แจงให้สภาทราบ คือเราวางกำหนดมาให้
เดี๋ยวมื่อไว้ในโอกาสแรกที่สามรถจะทำได้ ข้อนั้นก็เปรียบร้อยไม่มีปัญหา
ขัดข้องอย่างไร ทำไม่จึงเกยงอย่างนั้นอย่างนี้

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ข้าพเจ้า เห็นว่าจะรีบเร่ง
มีใจหรือไม่มีใจก่อนเพื่อจะตัดบท เมื่อรีบแล้วจะเอาตามที่ท่านขอหรือไม่
ไม่รีบเพราะว่าลงมาแล้ว

นายอินทร สิงหนตร : ข้าพเจ้าขอเสนอให้ตั้งมคิมัตต
รับรอง

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : มีผู้เสนอให้ตั้งมคิมัตต ไม่
มีผู้อภิปรายต่อไป

ขุนประเสริฐสุภมาตราช : ข้าพเจ้าขอเบ็ดตกปราวมัตต
รับรอง

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ผู้ใดเห็นว่าควรเบ็ดตกปราว
ก็ไปโปรดข่มขืน
มัตตมัททิกมัตต ๔ นาย

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : ผู้ให้ข้ออ้างมติได้คือ โปรต
ชุ่มชื่น

มีสมาชิกยกมือ ๑๕ นาย

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : เป็นอันว่าลงมติ ผู้ใดเห็น
ว่าควรระเพิ่มเติมนมาตรา ๑๒๖ ทัดนั้นงไว้ในรัฐธรรมนูญนี้ โปรตชุ่มชื่น
มีสมาชิยกยกมือ ๒๓ นาย

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : ผู้ใดไม่เห็นด้วย คือไม่คว
เพิ่มโปตชุ่มชื่น

มีสมาชิยกยกมือ ๕ นาย

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ ; เป็นอันว่าเพิ่ม ที่นักรวมวิ
การขแรงคุณหลวงอ้ง ๆ เรืองเวลา

พระยาอรธการยัพนธ (กัรมาธิการ) : มีเหตุที่จะ
พิจารณาต่อไป ก็มีอยู่ ๓ ประการ เท่าที่ได้ฟังมา ประการแรกก็คือว่า
คำว่า ที่ว่าความจำเป็นกับคองนั้นควรจะเติมคำ “และ” ลงไว้หรือไม่
อันหนึ่ง อีกอันหนึ่งก็เป็นคำเสนอของท่านเจ้าคุณศรีธรรมราชตามที่
ข้าพเจ้ากล่าวแจ้งเมื่อกัน อีกอันหนึ่งก็เป็นเรื่องเวลาว่า ถ้ารัฐบาล
จ่ายไปแล้ว ว่าจะมีบัญญัติไว้หรือไม่ ว่ามาเสนอขอรับเงินสักภายใน
เวลาเท่าไร สำหรับประเด็นแรกที่จะเติม “และ” หรือไม่เติม ข้าพเจ้า
ได้ขอขยายแล้ว ทั้งนักแถวแต่สภาวะเห็นสมควร แต่ขอให้ระลึกไว้
นักหนึ่งว่า ถ้าจะเติมไปแล้ว มาตราอื่นคือมาตรา ๑๕๒ เราไม่ได้เขียน
คำเช่นนั้น ถ้าเติมทั้งสองแห่งก็เป็นกาวไม่สมควรเหมือนกัน ถ้าหาก
ความมาตรา ๑๕๒ แล้วจะเห็นได้ว่าไม่สมควรเติมลงไป เพราะฉะนั้นคำว่า
จำเป็นกับคอง เป็นที่เข้าใจกันอยู่แล้ว เพาะจะรักษาป้ดไว้เป็นกาว
สมควรที่จะไม่เติมลงไป ส่วนปัญหาข้อที่สองของเจ้าคุณศรีธรรมราช
ที่ว่าถ้าสภาประชุมกันอยู่แล้ว คือในโอกาสที่มั่งมัยประมุขแล้ว รัฐบาล

จะจ่ายไปก็คนไม่ได้ ต้องมาขอคุณถูกต้อส่งแก่ก่อน ในกรณีเช่นนี้
ข้าพเจ้าก็ได้ทักปราชญ์มาแล้วว่า เราจะกำหนดเช่นนั้น จะเป็นการมีที่
รัฐบาลมากเกินไป โดยเหตุที่ว่าเราทราบแล้วว่า การที่จะเดินขอด้วย
ตนเองคือส่งงานจะต้องทำไปในรูปพระราชบัญญัติ และการพิจารณาพระ
ราชบัญญัตินั้นก็อาจจะกินเวลาหลายวัน ก็ต้องผ่านสภาผู้แทนและไปผ่าน
วุฒิสภาอีก นี่แหละอาจจะมีการจ่ายเป็นรูปคองซึ่งไม่จำเป็นที่จะขอ
การเช่นนั้นก็ได้ เช่นนี้เราก็ปล่อยให้ให้อยู่ในดุลยพินิจของรัฐบาล
ตามที่เห็นสมควร ถ้าเรื่องใดเขาเห็นว่าควรจะต้องมีประมาณเดี่ยก่อน
จะทำไป เรื่องนี้ถ้ารัฐบาลที่แต่งตั้งเขาก็ยังปฏิบัติเช่นนั้น แต่ถ้าเห็นว่า
เรื่องใดควรจะทำงานพรุ่งนี้ก็ไม่ทัน เมื่อไม่ทันแล้วก็เป็นเรื่องที่เราจะต้อง
ปล่อยให้เขาทำไป เมื่อเรามุ่งกล่าวบรรณมีรัฐบาลเช่นนี้ เราก็ต้องนึกว่า
เขาคิด ปล่อยให้เขาบริหารราชการไป โดยที่เขาสามารถจะทำได้ ไม่ใช่
เป็นการไปมีคัมหมักทำให้เขาทำอะไรไม่ได้ ในข้อนี้ข้าพเจ้าเห็นว่าคนที่
จะเข้ามาเป็นรัฐบาลจะเป็นการลำบากเหลือเกิน การจ่ายเงินทำไม่ได้
แล้วการบริหารจะทำได้ ส่วนในกรณีที่ขอผูกขาดเขาไม่
ทำกับคนอื่นไปก็ขออีก หรือว่าการที่จะขอขโมยในทันทีเขาไม่ทำก็
ปล่อยให้มันไปตามวิถีทางของรัฐธรรมนูญ มีฉะนั้นแล้วเราจะบัญญัติ
ไว้ว่าไม่ว่าให้รัฐสภาควบคุมรัฐบาล ในชั้นนี้กรมการจึงเห็นว่าเมื่อ
เราได้มีสภาบรรณไว้แล้ว เราก็ต้องให้ความรับผิดชอบแก่เขา คือให้
เขาบริหารราชการแผ่นดินไปเป็นเวลาพอสมควร ไม่ใช่เราไปยกมือเขา
จนเกินไป กรมการจึงเห็นว่าในประเด็นที่ต้องที่จะเกี่ยวข้องกับเขาคุณ
ก็บรรณราชการแก่หรือไม่นั้น กรมการเห็นว่าไม่ควรจะเกี่ยวข้องกับ
ส่วนประเด็นที่สัมพันธ์ของ คุณหลวงยังกนิยานุรักษ์ และของท่าน สมาชิกอีก
หลายท่านก็จะให้มีบัญญัติในเรื่องระยะเวลาไว้ สำหรับในข้อที่เราขอให้
ฟังระงัดว่าในเรื่องพระราชกำหนดที่เราได้บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๒ 177

จะต้องได้ระยะเวลาไว้ว่า รัฐบาลจะต้องยื่นขอพระราชบัญญัตินั้นได้ง่า
 อนุมัติ หรือไม่อนุมัติ ในคราวแรกหรือในคราวที่มีการประชุมคราวต่อไป
 นี้ก็เป็นกรจําเป็นเหลือเกินว่าในกรที่รัฐบาลจะขอพระราชกำหนดนั้น คือ
 หมายความว่าให้รัฐบาลขอพระราชกำหนดไปก่อน นึกก็หมายความว่า
 ให้รัฐบาลออกกฎหมายไปก่อนนั่นเอง พระราชกำหนดที่ออกไปในรูปที่
 ออกไปแล้ว ไปบังคับประชาชนพลเมืองให้ปฏิบัติในรูปกฎหมายเช่นนี้
 ก็เป็นความจําเป็นเมื่อสภาประชุมเมื่อก่อนต้องนำเสนอสั่งให้สภาทราบ เพราะ
 อำนาจในการออกกฎหมายเป็นของสภา แต่สำหรับในกรที่จ่ายเงินเป็นไป
 ไม่ได้ และไม่ใช้กฎหมายก็จะไปบังคับประชาชน เป็นกรที่รัฐบาลปฏิบัติ
 ก็จะเป็นกรบริหารของรัฐบาล การบริหารของรัฐบาลนั้น ก็ให้เป็นสิ่งที่
 ไว้ในสภาแล้ว คือให้สมาชิกที่เกาะติดตามหรือยึดอภิปรายทั่วไป หรือก็
 จะยึดอภิปรายทั่วไป เพื่อเป็นการซักไซ้ไล่เรียงรัฐบาลเอง ก็มีอยู่
 แล้ว ในการบริหารที่จะไปบังคับให้เขาเสนอกฎหมายเช่นนี้ เราจะหา
 หลักเกณฑ์อะไรไปบังคับเขา ถ้าเราไปบังคับว่า ถ้าจ่ายเงินไปแล้ว
 ถ้ารัฐสภาเมื่อตั้งสมัยประชุมเมื่อไรไหนเสนอทันที เราจะมีความกังวล
 เหมือนนักจํารัฐบาลทำไม่ได้ คือว่ากรจ่ายเงินบางกรณีจําจะต้องจ่าย
 ไปโดยเหตุที่ควรจ่ายนั้นจะยังบอกให้ใครทราบไม่ได้ ในกรเช่นนี้
 เขาจะมีเห็นเช่นนี้ คือจะต้องให้เหตุการณ์ผ่านไปเสียก่อน ฉะนั้นจึง
 ปล่อยให้มันยุติพินิจของรัฐบาล คือเราจะต้องเสียดูว่ารัฐบาลจะ
 ต้องทำการลงไปโดยถูกต้อง และจะต้องจะปล่อยให้ยุติในคดีพินิจ
 ของรัฐบาล คือเราต้องเสียดูว่ารัฐบาลทำการโดยถูกต้อง การรัฐบาล
 เสนอทันทีก็ควรเสนอ ถ้าไม่เสนอกันตั้งมาชั้กตั้งกระตุ่ม การรัฐบาล
 เสนอไม่ได้ ก็เขย่งกับไว้ให้เขาเสนอ ก็เป็นการไม่ผิด และเขย่งไว้
 ให้เสนอมายไปกำหนดเท่านั้นเท่านั้น นึกยังร้ายใหญ่กับเขาไม่ได้
 เมื่อเราขยับกับเขาไม่ได้จากบางกรณีก็จะบังคับไม่ได้ เช่นนักกร
 จะปล่อยให้ให้อยู่ในความรับผิดชอบของรัฐบาล และให้อยู่ในหน้าที่ของ

LIRT

รัฐสภาที่จะควบคุมเขาเอง กรมมาธิการคิดว่าคงจะเป็นเช่นนั้น

๑๑.๓๐ H.

นายชวลิต อภัยวงศ์ : สมาชิกผู้หนึ่งคือคุณหลวงชงคว่ำ ทัณฑ์มา
 ให้เสนอเข้ามาในรัฐสภาในโอกาสแรก ก็คิดว่าเราปล่อยให้ไม่เสนอมาใน
 โอกาสแรก หรือไม่เข้าใจอย่างนั้นแล้วก็จะไปควบคุมรัฐบาลโดยไม่ได้ที่ ไม่
 ให้จ่ายเงิน ไปบอกเห็นซึ่งงบประมาณของแผ่นดิน ถ้าผู้แทน ซึ่งการควบคุม
 อย่างนั้น ถ้าปล่อยให้ไม่กำหนดในรัฐธรรมนูญเสียเลย ข้าพเจ้าเห็นจำ
 กว้างเกินไป ก็คิดว่าขณะต้นแล้วรัฐบาลอาจจะไปใช้เงินอื่นเรื่อย ๆ คุก
 ครอบไปเมื่อไรก็ไม่ทราบเป็นเหตุการณืจำเป็นความลับบ้างไม่เสนอมา ใน
 สมาชิกแทนแต่อย่างนั้นจะเป็นอย่างไรก็ใช้จ่ายตามใจ ไม่มีผลในการที่ไม่เขียน
 ไว้ Relay หรือการรับตลับ กรมรัฐบาล เมื่อเขาเงิน ไปใช้จ่ายแล้ว รัฐสภาให้
 โอกาสแรกอย่างนั้น เพื่อสมาชิกจะได้ซักไซ้ได้เสียง และควบคุมว่าให้จ่ายมี
 ประโยชน์อย่างไร และอันต่อไปไม่ให้รัฐบาลทำเช่นนั้นที่เรียกว่ารัฐบาล
 จ่ายไปถือโอกาสไม่เสนอสภาเช่นจ่าย ๕ ล้านบาทแล้วต่อมาอีก ๔-๕ เดือน
 จ่ายไปอีก ๔-๕ ล้านบาทโดยไม่เสนอสภา กรมมาธิการบอกว่าจะสภาผู้แทน
 มีอำนาจเป็นข้อบัญญัติที่จะทำตามนั้นเป็นการดำซ้ำ รัฐบาลจ่าย
 ไปแล้ว ๕ ล้านมีห้องจ่ายอีก ๕ ล้านกว่าจะเป็นข้อบัญญัติซักไซ้ได้เสียงรัฐบาล
 รัฐบาล ถ้าผู้ไปอีก ๕ ล้านเป็นดินพอกหางหมู การควบคุมก็ไม่ประโยชน์
 เราต้องการควบคุม เพื่อกันรัฐบาลโดยตลอดไกล ซึ่งไม่ใช่รัฐบาลที่ที่เราไม่
 ต้องการเช่นนั้น การให้เสนอครั้งแรกที่สมาชิกผู้หนึ่งเสนอเข้ามา เป็น
 การสมควรอยู่แล้ว ก็คิดว่าเราต้องการจะได้ควบคุมเสียแต่แรกที่เห็นอย่าง
 ท่านเขาเงิน ๕ ล้านไปใช้จ่ายอะไรบ้าง ถ้าเราไม่มีกำหนดเวลาไว้แล้ว
 รัฐบาลจะใช้ไปแต่ ๕ ล้านแล้ว รับผิดชอบไปใช้อะไรแล้ว รัฐบาลใช้เรื่อย ๆ
 อย่างนั้นก็จะตั้งกระทู้ถาม ก็ว่าจะเป็นที่บัญญัติหรือไป เขาก็ใช้กัน ๑๒

LIRT

๑๓-๑๕ ล้าน ใช้มันเรื่อยๆ ไปอย่างนี้เงินก็ไถ่คืนพอหักหักหมด เพราะฉะนั้น การที่กำหนดเวลาไว้นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นของจำเป็นอย่างยิ่ง ที่ควรกำหนดไว้ อย่างน้อยการกำหนดก็เป็นโอกาสแรกที่สมาชิกรัฐสภาผู้แทนจะได้มี โอกาสควบคุมรัฐบาล อีกใจไว้ใจแต่เพียงรัฐบาลให้เป็นอย่างนี้ ถ้าเป็นการ จับกับประมุขไม่ได้ ไม่ใช่ไม่มีกำหนดเวลาได้สักวัน เวลาได้ไปแล้วจึงดำเนิน ยังไม่เสร็จ ซึ่งเป็นเรื่องที่เห็นว่ายังไม่เป็นที่สุดแล้ว แล้วค่อยมาใช้สัก ๑๐ ล้าน แล้วก็รอไปอีกอย่างนี้เป็นต้น รอๆ ไปอีกจนปลายบั้งเงินพอจะรวบรวมบัญชี จอชอนุมัติ เมื่อเป็นเช่นนั้นก็ไม่ประโยชน์ ก็บางทีเงินใช้ไปแล้ว เงิน ตอนหลังแทบจะกักใจได้ สมาชิกรัฐสภาที่ไม่มีโอกาสจะทำกรที่เห็นขย ดังจะทำงานและการอภิปรายต่อไป ไม่ใช่ว่าทำงานได้จริงๆ มันต้องการเจต นาน แล้วรัฐบาลที่โลกก็จะถือโอกาสที่สุดตั้งที่เป็นมาแล้ว เพราะฉะนั้น ขอได้มุ่งมาพิจารณาของผู้ปฏิบัติที่ต้องการคุมข้อย่างนั้น เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าเห็นด้วยว่า จะต้องกำหนดไว้

๑๖,๔๓ น.

นายสุวิชัย พันธุ์เกษม (กรรมมาธิการ) : ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ ควรกำหนดโดยเด็ดขาดว่า เราจะกำหนดอย่างไร สมมุติว่าโอกาสแรก ในโอกาสแรกนั้นมันมีโอกาสใหม่ ถ้าสมมุติว่าโอกาสแรกเราจะตั้งอยู่ในสมัย รัฐบาลเก่าก่อนเปิดสภา แล้วโอกาสแรกหมายความว่าเวลาเปิดสภานั้น รัฐบาลทำได้หรือไม่ นี่เป็นปัญหาที่จะขอตั้งถามที่ประชุมที่สภาก่อน คือ สมมุติว่าเราจะทำงานอะไรที่รัฐบาลตัดสินใจเป็นเรื่องที่จำเป็นกับคน เขา จะเป็นเรื่องสุดท้ายเขาเข็วคือใช้ก่อน เมื่อเช่นนี้เราก็ต้องอาศัยกลไกแห่ง การบริหารเพื่อมาดูแลให้สภา ทั้งขอให้คำนึงถึงภาวะที่สุดคือเวลาและ ทั้งยังต้องแห่งการคมนาคม บางแห่งการคมนาคมสะดวก บางแห่งการคมนาคม

เดิมที่ตั้ง ๑๐ กว่าวัน ซึ่งเมื่อสองชั่วโมงแรกเข้ามาฉบับได้ แต่บางแห่ง
 เดินทางด้วยเท้าคงเดือนละ ๑๐ กว่าวัน เช่นนี้แล้วจะมีคนไปรับรัฐบาล
 อย่างนั้นอย่างนี้ รัฐบาลบอกถ้ายังไม่พร้อมแล้วจะไปรับกับสิ่งซึ่งไม่สามารถ
 จรตัวได้แล้วจะไปทำอย่างไร เช่นนี้แล้วทำไมไม่ได้ก็ไม่มีการโยกย้ายอะไร
 เลย แต่ถ้ารัฐบาลทำให้รัฐบาลหนักจำเป็นหลักเกณฑ์จะต้องเดินโดย
 รับด้วย เพราะอะไรเพราะเหตุว่าการทำอะไรไปโดยมีข้อผูกพันกับสถานการณ์
 รัฐบาลนั้นช่วยไม่ได้ รัฐบาลนั้นรัฐบาลจะไม่มั่นคงจะตั้งรับเสด็จมาเพื่อ
 ย่างสิ่งซึ่งรัฐบาลทำไป จะตั้งให้ตั้งขยับแนวการทำให้ส่วนหนึ่งหรือ
 ไม่ ถ้าเราเข้าไปให้รับเขาแต่ขอไม่ยอมรับแล้ว—ผลที่สุดจะเป็นอย่างไร
 งานบริหารนั้นจะเป็นอย่างไร ประชาชนจะได้รับกมลเสียหาย เพราะ
 ฉะนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า การเขียนได้เช่นนี้ปล่อยให้รัฐบาลบริหารไป พอมาถึง
 สภา สัมมุติว่างานเงินก้อนหนึ่งสำหรับกิจการอย่างนั้นอย่างนั้น สภาจะต้องตั้ง
 กรม บริหารมาส่งต่างว่าจ่ายให้คนนั้นไปทางไหนก็ตั้งฐานอย่างใหม่ (ขยับ
 กเขาทำกันทุกวันนี้) ฉะนั้นถ้าไม่พร้อมอย่างนั้นจะให้รัฐบาลขยับสภาย่างนั้น
 หรือเพราะฉะนั้นเราจำเป็นที่จะต้องเปิดโอกาสให้ เมื่อรัฐบาลพร้อมเมื่อไร
 ก็เสด็จขึ้นมา เป็นหน้าที่มอบให้บริหารตั้งผิดและชอบ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 ขอวิงวอนว่าอย่าไปกำหนดเวลาเขาได้เลย ถ้ากำหนดกว้างๆ อย่างนั้นก็ไม่
 ประโยชน์อะไร ก็หมายความว่าเหตุต่างๆ นั้นยังพร้อม ถ้ากำหนด
 ไว้กว้างๆ ในโอกาสแรก ก็จะกำหนดลงไปอีกภายในสมัยประชุม เช่น
 รัฐบาลก็ทำไม่ได้ ถ้ารัฐบาลเสด็จมาไม่ได้ตั้งรัฐธรรมนูญ และตั้งตั้ง
 ใครที่มาบริหารจะทำงานได้ ฉะนั้นข้าพเจ้าขอยืนยันขอเปิดไปอย่างนี้เถอะ
 และให้เป็นหน้าที่ของสภาควบคุม รัฐบาลและให้รัฐบาลซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบ
 บริหารตามที่สภาให้ความไว้วางใจ ก็เมื่อให้ความไว้วางใจกับรัฐบาลไป
 แล้วจะให้ไปกล่าวรัฐบาลทำมานั้นขอรับด้วยเหตุผลหรือไม่ ในการเสด็จ
 เข้ามา

๓๑.๘๖ ม.

นายจงใจภักดี : ปัญหาความยุ่งยากที่เกิดขึ้นแก่มาตรา ๑๒๑ พ.ศ. ๒๕๖๑ เรื่อง กำหนดเวลา ซึ่งกรมวิชาการยื่นมา ขึ้นมาจนมากเกินไป ข้าพเจ้าจะยังไม่คัดค้านในเหตุผลต่างๆ นั้น แต่ว่าจะขอกรมวิชาการผู้ร่างประเทศบางประเทศที่เขาเขียนมาว่าควรกำหนดอย่างไรจึงไม่มีปัญหา ย่อมว่า รัฐธรรมนูญอเมริกันมาตรา ๕ อรรถ ๑ เขาบอกไว้เพียงแต่ว่าห้ามไม่ให้จ่ายเงินจากกระทรวงการคลังเงินใดแต่จะให้เป็นพระราชบัญญัติ หรือจ่ายตามงบประมาณรายได้รายจ่าย นี่เขาบอกไว้เท่านั้นเอง เรื่องรับก่อนไม่ได้พูดเลย นี่ทำไมเขาจึงไปบังคับกันมาได้ แต่ไปบังคับกันอย่างไร เขาก็ยังไม่เห็นเหตุอะไรเกิดขึ้น เมื่อกันท่านสมาชิกหลายท่านได้กล่าวไว้แล้ว ข้าพเจ้าสนับสนุน พล.เรือตรี เสก เป็นต้น เพราะเหตุว่าไม่ควรมีงบประมาณพิเศษไว้แล้ว ในเหตุการณ์ฉุกเฉินบางอย่าง เราจ่ายไปก่อนได้ และเมื่อจ่ายไปก่อนแล้ว คราวหลังไม่พอก็ทำพิเศษเพิ่มเติมมา เมื่อสภาเปิดก็ทำได้ ไม่จำเป็นจะต้องบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ถ้าเราเขียนยืดหยุ่นมากเท่าไรก็มี

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : พร้อมเอาใจเขามาใส่ใจเรา ๓ คำ และนี่ประเด็นก็ยังมีได้ ถ้าเจ้าของยืนยัน ๒. เรื่องเวลา ๓. พระราชพิธีบรมราชา คือพูดกันในคำที่ตรงนั้น เรื่องที่ว่ายังมีต้องไม่ได้แล้ว ท่านต้องไปในเรื่องที่กำหนดเวลา

นายจงใจภักดี : คือเรื่องเวลา ที่ขึ้นไม่ได้กำหนดเวลาไว้ เช่นรัฐธรรมนูญอเมริกันมาตรา ๕ อรรถ ๑ นั้นข้าพเจ้าอ้างอย่างนั้นแล้วเขาไม่ได้กำหนดเวลารับก่อนอะไร นี่ไม่ได้กำหนดไว้ เราคิดซอกก็ได้ แต่ว่าหลักการใหม่เรามีเราบัญญัติไว้ข้อ ๆ ดังนี้ ข้าพเจ้าขอเสนอใจจะแจ้งเมื่อกันท่านกรรมการท่านหนึ่งบอกว่าจะอยู่ที่โถงขอพบเขาเขี้ยว ปฏิบัติกันใน

ได้ ภาศิตก์มีบอกว่รภักณอัยชบพ้าเชวเชอจโทรเลขประเดอเดอองตั้ง
ได้ กัโทรเลขมาชึ ไมเห็นจะชดัชชงอะไร

๑๑.๕๐ น.

พระยาอรรถกรรยัณพนชั ทรวมาถัทว : ถ่าเผอช่านประชาน
จะให้อภิปรายในช้อก่าหนดเวดจะให่มัหรือไม่มีเดออลน ช่าพเจ้าเชวใจ
อว้ช่นนัในชเรณก่างพุดล้งเรอจว่ก่าหนดเวดอหรือไม

ประชานสภาร่งรัฐทรวมนญู : มี ๓ ช่นเรอช่นตามเรอชงเห็น
เรอเจ้าและท่านจะตัดใจช่นนัหรือไม แต่อถลสมทักเดอ

พระยาสาวิภพงศัชรวมพฬาศ : ถรวมาชักร ได้เห็นพองกับ
ถรวมอ่าก่าว่าและ มนัศคกัณ ๒ คน ช่นมนัทวจะมึ แต่อว้ช่นต่น
ไม่มีมาแต่อกัไมศยวจะเกท่านบอกอ่าม้แต่อจะพุ่มเพอชย และค้ออ ก ๆ
เรอช่นมาชัชยวและท่านค้อ กัไมตัดใจ

ประชานสภาร่งรัฐทรวมนญู : ถรวมาชักรไมได้ค้อ แต่อว่
ท่านตัดใจหรือไม ช่าพเจ้าถานและจะชอมนัจวกัที่ประชมนัท่านตัดใจชง
ชอมนัจวกัที่ประชม

พระยาสาวิภพงศัชรวมพฬาศ : ชอถลน

ประชานสภาร่งรัฐทรวมนญู : ใช้ค้อว่าค้อ ท่านถนแต่อ

ท่นว่ก่นถ่งเรอชงเวดอถกจะใส่ได้หรือไม

นบทงมว้น อัดถกร : ช่นถ่าประนัประชอนกัณได้สมจะ
ชอเวดอถักนิต

พระยาอรรถกรรยัณพนชั (ถรวมาชักร) : ถ่าหรบเรอชง
เวดอช่น ถ่าถ่าเราจะชอภิปรายก่นไปโดยช่เราไมรู้ว่จะเดมอชงบงกัถว
อภิปรายถ้อชยว คนตีมกัชยว เพราะถ่นน ช่าพเห็นว่ก่าจวจะมึระบะ

เวลาท่านไปรอตเฟ้นกขณมาว่าจะต้องเติมว่ากระไรแล้วเขาจะยก ปรัชญา ว่าเติม
อย่างนั้นจะควร หรือตรี้อย่างนั้นจะทำได้ประเด็นแบบเขา คือขอให้
เสนอว่าเติมอย่างไร

หลวงอังคณาวัณห์ : เติมง่าย ๆ ลงไปว่า ขอให้เพิ่ม
รัฐสภาในโอกาสแรก ปัจจุบันเหลือเกินให้กรรมาธิกรร ไปคิดให้หรือไม่
ตัวอย่างนักชชโลกาศประเด็ก

๗๓.๕๓ นาฬิกา

นายทองม้วน อัดถาวร : ข้าพเจ้าคิดว่าถ้าเติมคำว่าโดยมีชก
ข้าแต่พระพรหมองค์ผู้สัพย ข้าใจว่าเป็นไปจะทัวความเข้าใจแก่
สังคม คืออ่านอย่างนี้ในกรณีเช่นนี้ขอยกอนุมิตจากรัฐสภาโดยมีชกข้า

ประธานสภาว่างรัฐชชรมณูญ : กรรมาธิการจะว่าอย่างไร

นายสุวิชัย พันธเศรษฐ (กรรมาธิการ) : กัคนที่เราจะเติม
อะไรไป ขอให้ทประชมให้พิจารณา ถ้าสมมติว่าเราเติมคำว่า โดยมี
ชกข้าก็หมายความว่าพคจ่ายเงินไปแล้วก็ต้องรับว่า เสนอ สภา ตาม ความ
หมาย ทนการจ่ายเงินต้องจ่ายค่อเนคกกัน นัสมมติว่าการจ่ายเงิน
จะต้องจ่ายค่อเนคกกัน เมคมีการค่อเนคกกัน ก็หมายความว่ากรทำ
งานไม่ใช่ทำงานคราวเดียวและคคคคไปได้ บางกรณีเราจจะคคคคเนคกกัน
ไปอีกเช่นนคไม่คคคคคคเนคกกัน ก็เสนอไม่ได้นเอง เพราะฉะนั้นถ้าจะ
เขียนอะไรลงไปแล้ว จะเป็นความหมายในทางคคคคคคชานจทางบริหาร
จจะเป็นผลเสียมากกว่าผลดี เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าจะเติมว่าโอกาสแรกใน
การเบ็ดศภา ถ้าสมมติว่าถึงโอกาสแรกในการเบ็ดศภาแล้ว รัฐสภาถ
ยังไม่ได้สคคคคคมาจึงให้ศภาทรวเบศคคคค ทนรัฐสภาถไม่พร้อมแล้วจะเสนอ
ได้อย่างไร เพราะฉะนั้นไม่ชกข้า หรือโอกาสแรก ทั้งสองอย่าง

อย่าเขียนลงไปเลย ถ้าเป็นการคิดคะแนนไว้แล้วก็ได้มาบริหารซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบเสนาความทราดหลัง

นายทองม้วน อธิการ : ตามความหม ยที่แปรญัตติไม่ได้ หมายความว่าคงต้องทำแม้กระนั้นได้กรรมสิทธิ์ตามที่ส่งมาอีกเข้าใจ แต่ ความจริงที่ว่าไม่ชกช่า ต้องอยู่ในดุลยพินิจของรัฐบาลกระทรวงพาณิชย์ จะควรหรือไม่ควรในขณะนั้น ซึ่งเป็นภาระหน้าที่ของผู้แทนหรือรัฐสภา คำกล่าวควบคุมเพื่อประโยชน์ในทางการเงินของแผ่นดิน เชื่อว่าคงจะไม่มีปัญหาอะไรมาก แต่เชื่อว่า ฝ่ายผู้เสนาทักจะพอใจ และขอให้ผู้ เสนอให้เหตุผลเพิ่มเติมก็คงจะไม่ขัดข้องอะไร

ประธานสภาร่างรัฐธรรมนูญ : ผู้แปรญัตติจะอย่างไร

พรรคขั้วปัญหา : กระผมขอสนับสนุนคำพูดของคุณทองม้วน ๑ ขอ ให้เติมคำว่า โขยไม่ชกช่า เพราะเหตุว่าท่านไม่ชกช่า ตามรูป การณ์ของมัน อย่างว่าเหตุการณ์อะไรก็ไปยงไม่ได้ อย่างที่ กรรมการผู้ต่งอัยการ คื คุณสุวิรัช ๑ กล่าวว่างบางที่รัฐบาลจะรวบรวมสถิติมาไม่ทัน เพราะฉะนั้นหรือจะโรบบ้าง รูปการณ์ของมัน แตกแต่ในตัวอย่างแต่ในไม่ชกช่า เมื่อมีเหตุ ว่างนั้นแล้ว รัฐบาลทำ ๑๕ วัน รัฐบาลก็ไม่ชกช่า แต่ถ้าอยู่ในกระทรวงตั้งนั้นเองอันเดียวก็ ไม่ชกช่า ทั้งไม่ชกช่าในรูปการณ์ของมันที่เกิดขึ้น เพราะฉะนั้นขอ สนับสนุนคำแปรญัตติของคุณทองม้วน ๑ ที่ว่าขอให้เติมคำว่า โขยชกช่า

๑๑.๕๖ ๒

หลวงอึ้งทอนานุกัษี : คำว่าไม่ชกช่าก็ไม่รัดกุมทุกตามที่ท่านเสนา ขั้วผู้แทนที่เห็นแล้วบอกว่าคุณรูปกรวดเขาจะเสนาความไม่ใคร่ ถ้าย่างนั้น แล้วก็ไม่มีความหมายอะไร กระผมขอยกจะขอให้เติมคำอย่างอื่น ในวรรค แรกในกรณีแรกก็ขอย้อนุมัติจากรัฐสภาในโอกาสแรก คืว่าถ้าเป็น

LIRT

ผู้มีประมุขที่คล้ายกับเช่นนี้ได้ในสมัยประมุขนั้น ถ้าหากว่าเป็นเขต
 ที่มีคนมีประมุข เมื่อเบ็ดเสร็จมีประมุขให้แล้วในวาระแรก การที่กรม
 มีกรรมการ เช่นนี้เพราะว่า การที่รัฐบาลจะทำอะไรก็ต้องมีโครงการ การ
 งบประมาณไม่ใช่ตัวมาแรงทุกสิ่งทุกอย่าง ทำไมจะต้องเก็บตามราคา
 เปรียบประมาณด้วยมีโครงการที่ประมาณได้ให้ใกล้กับเหตุการณ์ ความ
 จริตงบประมาณไม่ได้หมายความว่าจะต้องแรงทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่ใช่อย่าง
 นั้น เราอาจจะประมาณการได้ว่าทำอะไรได้เท่าไร กรมจะมีคนเห็น
 การณ์ เพราะฉะนั้นคิดว่ารัฐบาลเช่นนี้ได้ว่ามีโครงการอย่างนั้น ๆ ประมาณ
 การเท่านั้น ๆ ถ้าอย่างนั้นทำไม่ได้แล้วจะไปทำอะไร เราจะได้ช่วยให้
 รัฐบาลไปคอยเก็บตัวเลขแต่ก็ยากที่จะมีไม่ได้ แต่ในโอกาสแรก
 เป็นที่คล้ายกันกับนี้ ตั้งแต่เป็นเรื่องเดิมใจ ไม่ใช่ค่อยจับผิด

นายสุวิชัย พันธุ์เกษม (กรรมาธิการ) : มีปัญหาขึ้นคน
 ๓ ข้อ คือ ๑. เรื่องว่าโอกาสแรกตอนหนึ่ง แต่โดยไม่ใช่ชักชวนหนึ่ง
 แต่ทำในทางที่พลาดด้วย โดยไม่ใช่ชักชวนเป็นพอจรมันก็ได้ สำหรับโอกาสแรก
 ข้าพเจ้าขอเรียนถามที่ประชุมอย่างนี้ สมมุติว่าทำก่อนเบ็ดเสร็จมีประมุข
 โอกาสแรกเบ็ดเสร็จมีประมุข ทั้งนี้ในระหว่างเบ็ดเสร็จมีประมุขโอกาสแรก
 คุยอย่างไร แต่ใช้คำว่าโดยไม่ใช่ชักชวนพลาดน้อย ก็อาจจะยอมรับได้
 ถ้าหากว่าเป็นอย่างนั้น เป็นร่างของกรรมาธิการดีกว่า แต่ในขณะที่เบ็ด
 เ็ดเสร็จมีประมุขแล้ว โอกาสแรกเมื่อไรนั้นจะเป็นปัญหาอีก

พระยาอรรณการวิชัยพันธ์ กรรมาธิการ : ที่ท่านจะเดิมคำว่า
 “โดยไม่ใช่ชักชวน” ในท้ายวรรคแรก กรรมาธิการไม่ขัดข้อง

หลวงอภัยกานนวิทย์ : ถ้าจะใส่คำว่า “โดยไม่ใช่ชักชวน” อย่า
 ใช้ดีกว่าไม่มีข้อความหมายอะไร เราบัญญัติต้องไปตั้งให้มีความหมาย ถ้า
 หากว่าท่านบอกว่ามี การใช้เป็นถึงงานคิดตอนข้อ ๕ บังคับให้ชักชวน จะมี
 ประโยชน์อะไร กรมจะมีคดีว่าสถานที่เรามาปรึกษาเพื่อขอร้องได้ชำระ เป็นนัก

แปรญัตติของผู้แปรญัตติ เฉพาะขณะนั้นซึ่งท่านสมาชิกจะตั้งข้อถามเขาใน
วาระที่ท้ายข้อหนึ่งว่า “โดยไม่มีชักช้า” ซึ่งกรรมาธิการไม่ขัดข้อง ชัก
ท้ายหนึ่งว่า “ในโอกาสแรก” เพราะฉะนั้นผู้ใดเห็นว่าควรเพิ่มเติมหรือไม่เต็ม
ผู้ใดเห็นว่าควรเพิ่มเติม โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : ผู้ใดเห็นว่าไม่ควรเติม โปรด
ยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : จะเติมอย่างไร จะเขียนว่า
“โดยไม่มีชักช้า” หรือว่า “ในโอกาสแรก” ผู้ใดเห็นว่าควรเพิ่มเติมคำว่า
“โดยไม่มีชักช้า” โปรดชูมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : ผู้ใดเห็นว่าควรเติมคำว่า “ใน
โอกาสแรก” โปรดชูมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๑๑ คน

ประธานสภาาร่างรัฐธรรมนูญ : เป็นอันได้เติมคำว่า “ใน
โอกาสแรก” หหมดเจตนาแล้ว เด็กประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๐๕ นาฬิกา

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุมสภาาร่างรัฐธรรมนูญ

นายเกษม บุญศรี (ประธานกรรมการ) นายเจริญ บัณฑิตโร ผู้ตรวจงาน
คุณาฤกษ์ศึกษากร (เลขานุการกรรมการ) นางประเสริฐ บัณฑิตโร

ห้ององค์การบริหาร
พ.ช. รัชต์ จำนงภูมิเขต
นายประเทือง ทองสวัสดิ์
น.ช. พระยาศรีรามย์พิพัฒน์ ร.น.
คุณประเสริฐคู่ภักมาศตรา
นายเกษม ตักร เบล
นายจงใจ กักคัต
นายสัมพันธ์ สิงหนะตร

นายบรรลือศักดิ์ ตั้งสุทนต์
นายธีรนนท์ ตั้งพลก
นายสุชนันท์ จิตกรีกัก
นายศิริ มนต์ไธรมย์
นางสาวอารัตน์ สุ่มบุญ
นายเล็ก จามุน้อย
นาง ไนม่เนงจ อึ้งจาง
ภาคพิพัฒน์ เข่งไว้ติ
นายต๋อง เขียวหงส์
นางสาวฉานนิศ ศตะจุมร
นายโชค คู่ปดะวาทิน
นายอุดม พลชัยสัจจวงษ์
นายประภัสร์ จินตามัย
นายวิจิตร นิตะไพจิตร

นายหยุด แสงอุทัย
เลขาธิการสภาข้าราชการรวมไทย

ศรีธรรมมาธิเบศ
ประธานสภาข้าราชการรวมไทย

